

แม่พระโพธิสัตว์อานัน

อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เทวพระโพธิสัตว์กวนอิม (๑) อ. เกาะพะงัน จ.สุราษฎร์ธานี

แก่งพระโพธิสัตว์กวนอิม (๒) อ. เกาะพะงัน จ. สุราษฎร์ธานี

คำนำ

หนังสือประวัติการสร้างแก่งพระโพธิสัตว์กวนอิม

ที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ท่านถืออยู่นี้ เกิดจากแรงบันดาลใจของข้าพเจ้าที่ต้องการเผยแผ่ความศักดิ์สิทธิ์ขององค์พระโพธิสัตว์กวนอิม ให้ทุกท่านได้รับทราบ จากที่ข้าพเจ้าได้รับความเมตตาจากองค์ท่าน ช่วยให้ข้าพเจ้ามีชีวิตใหม่ หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ป่วยด้วยโรคร้ายแรง (มะเร็ง) เกือบจะไม่มีทางรักษาได้ ถ้าไม่ได้พบแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรคได้ทัน เรื่องเกิดขึ้นเมื่อ ๓ ปีก่อน ข้าพเจ้าไม่รู้ตัวเองมีโรคร้าย เนื่องจากไม่มีอาการบ่งบอกว่าจะเป็นโรคนี้ วันหนึ่งข้าพเจ้าได้รับทราบว่าคุณมาลาวัลย์ ศรีวิทย์านุรักษ์ พาคณะทัวร์จะไปในมัสการพระโพธิสัตว์กวนอิม ที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งข้าพเจ้ามีความนับถือในองค์กวนอิมอยู่แล้ว จึงมีความคิดที่จะไปร่วมในขบวนทัวร์คณะนี้ แต่แล้วก่อนวันเดินทางหนึ่งวัน ข้าพเจ้าได้เกิดอาการปวดท้องอย่างรุนแรงขึ้น จึงได้ไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง หลังจากแพทย์ได้ตรวจอาการแล้ว บอกต้องผ่าตัดด่วน ข้าพเจ้าซึ่งในเวลานั้นกำลังจะเตรียมตัวเดินทางไปไหว้องค์พระโพธิสัตว์กวนอิมที่เกาะพะงัน จึงจำเป็นต้องงดเดินทาง

หลังจากแพทย์ได้ผ่าตัดแล้ว นำเนื้อเยื่อไปพิสูจน์ ผลปรากฏว่าข้าพเจ้าเป็นเนื้องอก ซึ่งแพทย์ได้ออกว่ายังโชคดีที่เป็นโรคนั้นชั้นที่หนึ่ง มีทางรักษาให้หายขาดได้ ข้าพเจ้าได้ฟังครั้งแรก รู้สึกใจไม่ดี เพราะได้ข่าวว่าใครเป็นโรคร้ายนี้ส่วนมากมักจะเสียชีวิต แต่ด้วยความเชื่อมั่นต่อองค์พระโพธิสัตว์กวนอิมว่า ท่านจะทรงช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ถ้าระลึกถึงท่าน

ข้าพเจ้าจึงเกิดกำลังใจที่จะฟันฝ่าโรคร้ายให้หายขาด ได้ทำตามคำแนะนำของแพทย์อย่างเคร่งครัด ให้ความร่วมมือกับแพทย์ที่รักษาเป็นอย่างดี และระลึกถึงความเมตตาขององค์พระโพธิสัตว์กวนอิมอยู่ตลอดเวลา หลังจากรักษาตัวอยู่สองปี เมื่อไปพบแพทย์และรับการตรวจ ผลปรากฏว่า โรคร้ายนี้ได้หายไปจากตัวข้าพเจ้าจนหมดสิ้นแล้ว ยังนำความดีใจมาสู่ข้าพเจ้าพร้อมครอบครัว เหมือนตายแล้วเกิดใหม่จริงๆ ข้าพเจ้าโชคดีจริงๆ ที่ได้รับความเมตตาจากองค์พระโพธิสัตว์กวนอิม เกะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งข้าพเจ้าศรัทธา และเดินทางไปกราบไหว้ทุกปีมิได้ขาด นี่ก็อแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าพิมพ์หนังสือประวัติการสร้างแกงพระโพธิสัตว์กวนอิม เพื่อเผยแพร่อนุภาพของท่านให้สาธุชนมากราบขอพรจากท่าน แล้วท่านจะมีชีวิตที่ดี ได้พบสิ่งที่ดีๆ เหมือนข้าพเจ้า

ศิริพร พิพิธรัมย์

แก๊งพระโพธิสัตว์กวนอิม (๕) อ. เกาะพะงัน จ.สุราษฎร์ธานี

เทวพระโพธิสัตว์กวนอิม (๖) อ. เกาะพะงัน จ. สุราษฎร์ธานี

แก่งพระโพธิสัตว์กวนอิม

อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประวัติสังเขป

เมื่อต้นปี พ.ศ.2532 นางมาลาวัลย์ ศรีวิทยานุรักษ์ และเพื่อนคือ คุณงาม อุคมบัวสุวรรณ ได้มีโอกาสติดตามคณะผ้าป่าของอาจารย์ห้วย แซ่ตั้ง ไปทอดผ้าป่าที่วัดป่าแสงธรรม อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี การเดินทางเริ่มจากรถไฟ ไปลงสถานีสุราษฎร์ธานี จากนั้นก็นั่งเรือข้ามไปยังเกาะพะงัน ความสงบร่มรื่นและความสวยงามของธรรมชาติที่นั่น บันดาลใจให้นางมาลาวัลย์เกิดความตั้งใจที่จะสร้างศาลพระโพธิสัตว์กวนอิมขึ้น เพื่อเป็นที่สักการะแก่คนทั่วไป และยังหวังว่าแสงไฟจากสถานที่สูงแห่งนี้คงพอจะเป็นแสงสว่าง เสมือนประภาคาร เพื่อช่วยเหลือชาวประมงได้บ้างในคืนเดือนมืด หรือเมื่อเกิดพายุ เพราะนางมาลาวัลย์มีความศรัทธาและเชื่อมั่นว่า พระโพธิสัตว์จะทรงเมตตาต่อผู้เผชิญทุกข์ให้ถึงฝั่งได้

นางมาลาวัลย์ ได้นำเรื่องนี้เข้าปรึกษาและขอคำแนะนำจากพระคุณเจ้า ท่านเจ้าคุณพระเทพสารสุธี ซึ่งได้มีความเห็นชอบ และเมตตาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ท่านเจ้าคุณได้มอบหมายให้พระครูไมตรี วมิตโต เป็นผู้ประสานงานกับนางมาลาวัลย์ ซึ่งก็ดำเนินไปด้วยความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี

จากนั้น นางมาลาวัลย์ได้อัญเชิญพระรูปพระโพธิสัตว์กวนอิม ไปยังจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประทับที่วัดธรรมบูชาชั่วคราว ชาวสุราษฎร์ธานีมีความยินดีปรีดามาก หลังจากปิดทองและฉลอง

องค์พระโพธิสัตว์ เป็นเวลา ๖ วัน ๖ คืน โดยในงานมีพิธีลุยไฟ ตั้ง
กะทะน้ำมัน รักษาคณไข้ และมีการถือศีลกินเจด้วย มีผู้มาร่วมบุญ
อย่างคับคั่ง ก็ได้อัญเชิญพระโพธิสัตว์แห่รอบเมืองสุราษฎร์ธานี แล้ว
ข้ามไปยังเกาะพะงัน และอัญเชิญประทับอยู่ ณ วัดป่าแสงธรรม
ในศาลาเอนกประสงค์ “บุญประสิทธิ์” จนกว่าการก่อสร้างศาลพระ
โพธิสัตว์กวนอิมจะเสร็จสมบูรณ์

เมื่อพระครูโมศรีฯ นางมาลาวัลย์ และพี่ชายของนาง
มาลาวัลย์ คุณบุญทรง ปิโกฏิประภา หาฤกษ์ดีได้แล้ว ก็ขึ้นเขา
สำรวจสถานที่ เพื่อสร้างศาล ด้วยความร่วมมือ และช่วยเหลือของ
ชาวบ้าน เมื่อคัดสิ่งจำเป็นออกแล้ว ภาพที่เห็นงดงามมาก เหมือน
ความฝันของคุณบุญทรง ที่เคยฝันเมื่อ 2 ปีก่อน (ปี 2530) ตอนนั้น
คุณบุญทรง พักอยู่ที่บ้านตากอากาศของนางมาลาวัลย์ ได้ฝันเห็น
พระโพธิสัตว์กวนอิมลอยน้ำมาจากทะเล มีใบหน้าอ้อมเอิบมาหา 2
พี่น้อง เลยคิดใจมาก ว่าพระโพธิสัตว์คงเลือกที่ศักดิ์สิทธิ์นี้มาก่อนแล้ว
ที่แปลงนี้ จำนวน 7 ไร่ ผู้ใหญ่ชานี รมอินทร์ เป็นผู้ถวายวัดป่า-
แสงธรรม ซึ่งนับเป็นบุญกุศลอย่างยิ่ง

พี่น้องทั้งสองกลับมากรุงเทพฯ ได้ไปวัดมังกรกลาเวส
(เล่งเน่ยยี่) เพื่อขอคำแนะนำจากพระคณาจารย์จีนธรรมวิริยาจารย์
ไพศาลสมณกิจ (เย็นเขียว) ท่านอาจารย์นอกจากจะให้คำปรึกษา
แนะนำแล้ว ยังบริจาคทรัพย์ร่วมก่อสร้างศาลพระโพธิสัตว์อีกด้วย
อีกทั้งยังลงมือเขียนชื่อศาลด้วยตัวของท่านเองอีกด้วย และยังมี
อาจารย์เกรียงไกร ชานิกรโกศล ผู้ก่อตั้งมูลนิธิจุฬามณี ได้ไปช่วยทำ
พิธี เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ศาล

คุณบุญทรงได้นำแบบที่ได้จากพระอาจารย์จีนฯ มาคัด

แก้พระโพธิสัตว์กวนอิม (๘) อ. เกาะพะงัน จ. สุราษฎร์ธานี

แปลงให้เหมาะสมกับสถานที่ โดยให้น้องชายคนเล็ก คือ คร.บุญชู
ปโกฏิประภา คำนวณโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม และได้ว่าจ้างคุณ
สุรัช จันทรสิริพงศ์ เป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง ซึ่งผลที่ได้รับนั้น เป็นที่
พึงพอใจมาก เพราะฝีมือการสร้างประณีตและงดงามมาก นอกจาก
ศาลพระแม่กวนอิมแล้ว นางมาลาวัลย์ มีความคิดว่าจะมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์
อีกมากที่ควรแก่การกราบไหว้บูชา จึงนำผู้มีจิตศรัทธาร่วมสร้างเสา
มังกรฟ้าดิน ศาลห้านิ้ว มีพระเพลิง พระพาย พระแม่โพสพ พระแม่
ธรณี พระแม่คงคา ศาลปทุมมิ่งกรสี่ทิศ ศาลแป๊ะกง (ปู่โสมเฝ้าทรัพย์)
(ไฉ่ซิงเอี้ย) เทพเจ้าเงิน ปู่เทพ (เจ้าป่าเจ้าเขา) และยังสร้างที่พักขึ้น
เพื่อใช้เป็นที่พักและเจริญวิปัสสนา บำเพ็ญกุศลด้วยในเวลาต่อมา
คุณจินตนา จิรพจพล ได้ร่วมกับผู้มีจิตศรัทธาถวายพระพุทธรูป
2 องค์ คือ องค์พระปฐมสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระศรีอารยเมตไตรย
ส่วนฐานพระทั้ง 2 องค์นี้ ทางศาลพระแม่กวนอิมได้สร้างถวายต่อไป
จนสำเร็จ ส่วนคุณยุพิน และคุณจินตนา ยังร่วมกับผู้มีจิตศรัทธา
สร้างกุฏิ 1 หลังอีกด้วย คณะกรรมการที่ดำเนินงานมีดังนี้

ประธานฝ่ายสงฆ์

ท่านเจ้าคุณพระเทพสารสุธี

ฝ่ายประธานงานและให้คำปรึกษา

พระครูโมติ วรมิตโต

ฝ่ายดูแลและอำนวยความสะดวก

พระครูสมุทรหัตถิ นนทิโย

ผู้ริเริ่มก่อตั้งศาลและดำเนินการมาตลอดจนสำเร็จ

คุณมาลาวัลย์ ตริวิธานุรักษ์ และคุณบุญทรง ปโกฏิประภา

เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ.2535 ได้มีการประชุมร่วมกัน

ต่อหน้าพระพุทธ ฌ วัดป่าแสงธรรม เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างคณะสงฆ์ โดยมีท่านเจ้าคุณพระเทพสารสุธีเป็นประธาน พระครูโมติ ธรรมิตโต และพระครูสมุห์หิไล นนทิโย นายชำนาญ ชุมอินทร์ ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลเกาะพะงัน นางมาลาวัลย์ ศรีวิทยานุกรักษ์ นายสุรัช จันทรศิริพงศ์ ตลอดจนพุทธศาสนิกชน จากกรุงเทพฯ และเกาะพะงันจำนวนมาก เพื่อเป็นสักขีพยานให้เป็นที่ประจักษ์ในภายภาคหน้าว่า ท่านเจ้าคุณได้ประกาศแบ่งที่ของวัดบริเวณทางเนินเขาขึ้นไป จำนวน 7 ไร่ ให้ใช้ในการสร้างศาลพระโพธิสัตว์กวนอิม โดยไม่ต้องเช่าหรือซื้อขายแต่อย่างใด แต่ให้มีสิทธิเท่าเทียมกับวัด โดยทุกประการตลอดกาลนาน

จากนั้นจึงได้ร่วมลงลายลักษณ์อักษร เพื่อไว้เป็นหลักฐานสืบต่อไป ทั้งนี้ทางวัดและทางศาลพระโพธิสัตว์ จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันตลอดไป ส่วนพิธีเปิดศาลพระโพธิสัตว์กวนอิมนั้น เป็นวันที่ 11 มีนาคม 2538 โดยมีท่านเจ้าคุณพระเทพสารสุธีเป็นประธาน มีผู้มีเกียรติมาร่วมงานประมาณ 500 กว่าท่าน และในวันนั้นทางศาลพระโพธิสัตว์กวนอิมได้ประกาศซื้อที่ดินหน้าศาลเพิ่มเติม เป็นจำนวน 3 ไร่ นางมาลาวัลย์ ศรีวิทยานุกรักษ์ และคุณสุรัช จันทรศิริพงศ์ เป็นผู้แทนในการดำเนินซื้อขายผ่อนส่งจากผู้ใหญ่บ้าน นายชำนาญ ชุมอินทร์ จนถึงปี พ.ศ.2541 การผ่อนส่งที่และการก่อสร้างของเนื้อที่ 10 ไร่ ก็สำเร็จพอสมควร เพื่อให้สถานที่สมบูรณ์ นางมาลาวัลย์ ศรีวิทยานุกรักษ์ ได้ตั้งใจนำผู้มีจิตศรัทธาสร้าง (โบสถ์โพวเสี้ยงหยี่) ต่อเพื่อพุทธศาสนิกชน มาถึงสถานที่นี้ แล้วจะได้สักการะพระพุทธ พระโพธิสัตว์ เทพดาฟ้าดิน และสิ่งศักดิ์สิทธิ์โดยทั่ว เพื่อเป็นสิริมงคล

โบสถ์โพวเสียงหยี่นี้ เป็นโบสถ์แบบจีน พระพุทธรูปในโบสถ์นี้ มีพระประธาน 2 ชั้น ชั้นแรกประกอบด้วย

1. พระศากยมุนีพุทธเจ้า (เชกเกียสูก องค์ถือลูกแก้ว)
2. พระโกษขยคุรพุทธเจ้า (เอียะซื่อฮุไลสูก องค์ถือลูกแก้ว)
3. พระอมิตพุทธเจ้า (ฮอนีถ่อสูก องค์ถือลูกแก้ว)

ส่วนชั้นที่ 2 ประกอบด้วย

1. พระมัญชุศรีโพธิสัตว์ (ปันลู่ผ่อสัก องค์นั่งหลังกิเลน) ซึ่งนำแบบอย่างมาจากภูเขาอุไถซัน ซึ่งมีชื่อเสียงในมณฑลชานซี ประเทศจีน

2. พระสมันคัทรโพธิสัตว์ (โพวเอียงผ่อสัก องค์นั่งหลังช้าง ซึ่งนำแบบอย่างมาจากภูเขาเอ้อเหมยซัน ซึ่งมีชื่อเสียงในมณฑลอันฮุย ประเทศจีน)

3. พระโพธิสัตว์กวนอิม (พระแม่กวนอิม ปางโปรดสัตว์ถือแจกันและก้านหลิว ซึ่งนำแบบอย่างมาจาก ภูเขาผู่ถั่วซัน ซึ่งมีชื่อเสียงในมณฑลเจ้อเจียน ประเทศจีน)

4. พระกษิติกรรมโพธิสัตว์ (ตี่จ้งฮ้วงผ่อสัก ชาวไทยเรียกว่าพระมาลัย ซึ่งนำแบบอย่างมาจากภูเขาจี้หวัซัน ซึ่งมีชื่อเสียงในมณฑลอันฮุย ประเทศจีน)

หมายเหตุ เพราะพระโพธิสัตว์กวนอิมเป็นองค์ปฐมหลักมาตั้งแต่การดำเนินการสร้างศาลนี้ พระโพธิสัตว์กวนอิมจึงมีเก่งประดิษฐานเป็นสัดส่วน

5. พระมหาสตามปราปยโพธิสัตว์ (ไต้ลี้จี้ผ่อสัก ซึ่งนำแบบอย่างมาจากประเทศจีน ตามตำนานเป็นพระผู้ช่วยฝ่ายขวา (รองจากพระแม่กวนอิม) ของพระอมิตพุทธเจ้า ฮอนีถ่อสูก)

6. พระเวทโพธิสัตว์ (อุ้ยท้อผ่อลัก พระพิทักษ์ธรรม)
7. แคน้ำโพธิสัตว์ (แก่น้ำผ่อลัก พระพิทักษ์สถานที)
8. ลูกศิษย์ (บริวาร) ของพระประธานใหญ่อีก 2 องค์
โครงการกำลังดำเนินการอยู่ และได้รับความสนใจจาก

พุทธศาสนิกชนโดยทั่ว

ผู้มีส่วนสำคัญในการสนับสนุน คือ คุณจินตนา จิระ-
พจนพร และคุณยุพิน มณีไพโรจน์ อีกทั้งยังเป็นผู้ที่บริจาคทรัพย์
จำนวนมาก และยังได้สละแรงกายแรงใจในการชักชวนญาติมิตรให้
ร่วมกันบริจาคทรัพย์อีกด้วย และนอกจากนี้สำนักพิมพ์บางกรวยยังเป็นผู้
พิมพ์หนังสือศาลพระโพธิสัตว์กวนอิมมาถวาย และยังมีผู้ที่มีจิต
ศรัทธาร่วมบริจาค ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

คุณสมพงษ์ จิงวิวัฒน์อนัน	คุณจินตนา จิงวิวัฒน์อนัน
คุณสุเมธ เจียรนนท์	คุณนัยสุทธิ์ อนุตรพร
คุณวันเพ็ญ ใจกล้า	คุณสุเทพ สันติวิริยผดุง
คุณหยก สันติวิริยผดุง	คุณเทวี เจียรนนท์
คุณประไพศรี ชัยลือกิจ	คุณมาลี กาญจนสุภัทร์
คุณวรเทพ อัสวพงษ์โชติ	คุณปอเอ็ง แซ่แบ้
คุณพรพิมล เลิศเศรษฐ์	คุณกานดา พลัสสี
คุณกิมหงษ์ แซ่เนี้ย	คุณแฉล้ม จูชาติตั้งเจริญ
คุณรำไพพรรณ จันทร์สุวรรณทา	คุณแข็งจัว แซ่ปิง
คุณลักขณา ผู้เจริญชนะชัย	คุณเจ็กเอ็ง แซ่โด้
คุณสมพงษ์ รัตนสุมาวงศ์	คุณชอยเฮียง แซ่โจ้ว
คุณมณี ดิณรัตน์สกุลชัย	คุณสุภา กิจทองพุด
คุณอริรัตน์ แซ่เหยา	คุณส่งเม้ง แซ่ลี่

คุณอุษวง แซ่ก้วย	คุณกิมลั้ง แซ่เฮียบ
คุณคณิงตูป จักรवालธรรม	คุณสุษาดา ลัทธิธรรม
คุณตูปงกข สวนพุด	คุณจูไร วงศ์วิรุฬโชนิ
คุณจู โรจนอนันต์	คุณสุพรรณิ วิวัฒนาสิทธิพงศ์
คุณวราพร พรหมภิษาคิรัตนา	คุณศรชัย อำพรหมกิตติกุล
คุณวิไล บุรณะจรรยากุล	คุณวารี แทนไกรสร
คุณแห แซ่กอ	คุณสุขเฮง บุญญกามะ
คุณจินดา สิริรัตนพลกุล	คุณจรีเพชร เจริช
คุณวิชัย จิงเลิศศิริ	คุณอัคร์ อธิธาวร
คุณลัมเตียง แซ่กัว	คุณมีเฮียง แซ่ลี้
คุณนพรัตน์ ศรีเจริญล้ำจำ	โรงงานไทยโมต้อ
คุณพรรณราย วณิชยางกูรานนท์	คุณจงเล้ง แซ่ก้วย
คุณแจ่มศรี ศิริจันทโรภาส	คุณจินดา ปราณีต
คุณประวิทย์ วิเศษไพฑูรย์	คุณจ่าง เจียนอี
คุณมนตรี เหล่าวิสุทธิชัย	คุณสงวน ประเดิมสุข
คุณเชียงก้ง แซ่จ้ง	คุณขวัญใจ เหมียน
คุณอุดม บุญวิโรจนา	บริษัทก้วยเต็กเฮงเทรคคิง จำกัด
คุณบ่งเฮียง แซ่ต้ง	คุณนฤมล ศิริมงคลภาวงศ์
คุณเชี่ยมกี ชินพิระเสถียร	

นางมาลาวัลย์ ตริวิธานุรักษ์ ขอกราบขอบพระคุณ
 อาจารย์เส็กอิงเตียง โรงเจเส็กยั้งต้ง จังหวัดสมุทรปราการ ที่ให้ความ
 เมตตา การสนับสนุน และกำลังใจในการสร้างโบสถ์โพวเส็กยั้งหยี่
 อาจารย์เส็กอิงเตียง เป็นนักพรตจีนหญิงที่เคร่งครัด เจริญพระธรรม
 และบำเพ็ญตนมานาน จนเป็นที่เคารพของศิษย์ทั้งหลาย

ประวัติโดยสังเขปนี้ ได้บันทึกไว้ตามความเป็นจริงมาโดยตลอด วัตถุประสงค์แรกเริ่มของการสร้างศาลที่นี้เพียงแค่หวังว่า แสงไฟจากบนเกาะจะช่วยเป็นแสงสว่างช่วยเหลือผู้ที่กำลังเผชิญทุกข์ แต่ด้วยความศรัทธาของพระโพธิสัตว์กวนอิม ช่วยคลบ้นดาลให้ผู้มีจิตศรัทธาทั่วสารทิศได้มีโอกาสมาร่วมมือ ร่วมใจ สร้างศาลให้สำเร็จลุล่วง แม้ว่าการดำเนินงานในช่วงแรกๆ จะลำบากมาก แต่ก็ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี เพราะกำลังใจและความศรัทธาอีกทั้งสิ่งศักดิ์สิทธิ์จากเจ้าป่าเจ้าเขาช่วยเหลือ เปรียบเสมือนเมฆทรายหลายๆ เมฆมารวมตัวกัน ก่อเป็นเจดีย์ จึงหวังว่า ต่อไปสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้จะเป็นแสงไฟแสงธรรม ให้กับชาวโลก และความสุขความเจริญมาให้กับผู้ที่มาสักการะบูชาทุกๆ ท่าน

ในโอกาสนี้ ขอขอบพระคุณ และอนุโมทนาบุญกับท่านที่ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน แม้จะมีได้เอื่อยนานในที่นี้ด้วยก็ตาม ในที่สุดนี้ ขอตั้งจิตอธิษฐาน อังถึงพระศรีรัตนตรัยและคุณของพระโพธิสัตว์กวนอิม ได้โปรดคลบ้นดาลให้ทุกๆ ท่านสมความปรารถนาทุกประการเทอญ

โดย มาลาวัลย์ ตรีวิทยานุรักษ์

ประสบการณ์ของผู้สร้าง

ข้าพเจ้า นางมาลาวัลย์ ตรีวิทยานุรักษ์ เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งศาลพระโพธิสัตว์กวนอิมที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งในช่วงที่ข้าพเจ้าได้เริ่มดำเนินงานก่อสร้างสถานที่อยู่นั้น ได้มีเรื่องปาฏิหาริย์เกิดขึ้นอยู่บ่อยๆ แต่เนื่องจากข้าพเจ้ามีภาระที่ต้องรับผิดชอบ

ชอบอยู่มาก และก็ไม่นักเขียน จึงไม่เคยมีความคิดที่จะรวบรวม และเรียบเรียงเรื่องราว กาลเวลาก็ได้ผ่านไปเรื่อยๆ แต่สิ่งเหล่านั้นก็ ยังอยู่ในความทรงจำตลอดเวลาเช่นกัน ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าได้พาคณะ ทัวรมาทำบุญนมัสการพระโพธิสัตว์กวนอิมที่เกาะพะงันนี้ ข้าพเจ้า มักจะถูกซักถามอยู่เป็นประจำเกี่ยวกับเรื่องความเป็นมา ตั้งแต่แรงบันดาลใจในการที่มาสร้าง จวบจนถึงความปฏิกิริยาศักดิ์สิทธิ์ของ พระแม่กวนอิม คำถามต่างๆ นานากลายเป็นที่สนใจของคนทั่วไป ในที่สุด

และเมื่อวันที่ 4 เมษายน 2542 ข้าพเจ้าได้พาคณะทัวร์ เดินทางไปทำบุญนมัสการพระโพธิสัตว์กวนอิมอีกวาระหนึ่ง ทั้งหมด ร่วมเดินทางครั้งนั้นประมาณ 80 กว่าคน ในจำนวนนั้นมีหญิงสาว คนหนึ่งชื่อ สาริณี ขันแข็ง สนใจฟังข้าพเจ้าเล่าเรื่องและเกิดความ ประทับใจศรัทธา ทั้งๆ ที่เธอไม่เคยสนใจที่จะบูชากราบไหว้พระ โพธิสัตว์กวนอิมและองค์เทพอื่นๆ เธอเล่าว่าบูชากราบไหว้แต่พระ พุทธรูปเท่านั้น แต่สาเหตุที่ทำให้เธอได้ร่วมเดินทางไปทำบุญครั้งนี้ ด้วยก็เพราะว่าเป็นเหตุบังเอิญ คือคนที่จะเดินทางไปจริงๆ นั้น ได้ เกิดมีเหตุจำเป็นอย่างด่วน คือแม่สามีป่วยหนัก จึงต้องยอมเสียสละ 1 ที่คุณวรางคนา งามคำรงค์ จึงชักชวนเธอไปทำบุญ ขณะนั้นเธอ เองก็มีเรื่องไม่สบายใจอยู่มากมาย และมีปัญหากับสามีบ่อยครั้งด้วย เธอจึงตัดสินใจร่วมเดินทางไปด้วยทันที

และเมื่อเธอได้เข้านั่งคุยกับข้าพเจ้า ซักถามในเรื่องต่างๆ เธอบอกว่า ตลอดชีวิตของเธอที่ผ่านมาไม่เคยทำอะไรสำเร็จสักครั้ง จึงขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้เรียบเรียงข้อความเรื่องราวพระโพธิสัตว์กวนอิม ที่เกาะพะงันนี้ ให้เป็นกิจจะลักษณะแบบสมบูรณ์ เพื่อที่ข้าพเจ้าเล่า

จากโลกนี้ไปแล้ว เกรงว่าจะไม่มีใครได้รับทราบเรื่องเหล่านี้อีก ข้าพเจ้าก็รู้สึกยินดีกับความหวังดีของคุณสาริณี พร้อมกับคิดย้อนหลังไปเรียบเรียงสิ่งที่จำได้ แคว้น เวลา ชื่อที่อยู่ของบุคคลไม่สามารถบันทึกได้ ถ้าผู้อ่านท่านใดได้อ่านเรื่องราวที่เขียนอยู่นี้ ถ้าเป็นเจ้าของเรื่องก็ขอให้มาแจ้งชื่อที่อยู่ได้ เพื่อเป็นที่สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

เมื่อข้าพเจ้าจะเริ่มเขียนให้กับคุณสาริณีนั่น ก็คิดถึงคุณศิริพร พิพิธรังษี เจ้าของสำนักพิมพ์บงกช ซึ่งวันที่ 15/8/41 เคยร่วมเดินทางไปทำบุญกับชาวคณะที่เกาะพะงัน และสนใจเรื่องราวความเป็นมาทั้งหมด เพื่อผู้ที่จะไปนมัสการพระโพธิสัตว์กวนอิมจะได้รู้เรื่องราวต่างๆ ที่มาที่ไปของศาล จึงอยากที่จะให้ข้าพเจ้าเขียนรายละเอียดทั้งหมด แต่แล้วงานก็ยุ่งจนลืม ในขณะที่นั้นได้เรียบเรียงเรื่องราวความเป็นมาได้ส่วนหนึ่งแล้ว สำหรับมอบให้กับคุณสาริณี เพื่อนำไปเรียบเรียงอีกครั้ง เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ (ตามจุดประสงค์ที่เธอตั้งใจไว้แต่แรก) พร้อมกับมอบให้เธอได้นำไปดำเนินการแล้วประมาณ 3 เดือน ต่อมาคุณศิริพร ก็โทร.มาตามเรื่องราวที่เคยบอกกับข้าพเจ้าไว้อีกครั้ง และข้าพเจ้าก็เลยแจ้งรายละเอียดไปว่า เคยทำประวัติไว้ชุดหนึ่งแล้ว แต่มอบให้คุณสาริณีไปดำเนินการ 3 เดือนแล้ว ไม่รู้ว่า จะเสร็จหรือยัง ทางคุณศิริพรจึงตอบกลับมาว่า จะให้นักข่าวมาติดต่อสัมภาษณ์อัดเทปไปเอง ข้าพเจ้าก็เลยให้รายละเอียดให้กับนักข่าวของคุณศิริพรที่จัดส่งมา พร้อมกับได้โทร.ถามคุณสาริณี เธอก็บอกว่า งานยังไม่มีความคืบหน้า (ครั้งนี้ก็ทำไม่สำเร็จอีก) ข้าพเจ้าก็เลยโอนงานให้คุณศิริพร พิพิธรังษี...

ประวัติการสร้างแก่งพระโพธิสัตว์กวนอิม

สถานที่ปฏิบัติธรรมบนเกาะพะงัน

เมื่อปี พ.ศ. 2532 ข้าพเจ้า (คุณมาลาวัลย์ ศรีวิทยานุกัมภ์) ได้ไปช่วยงานที่วัดมิ่งกรมลาวาส (เล่งเน่ยยี่) โดยเพื่อนที่ชื่อคุณงาม อุคมบัวสุวรรณ ชักชวนไปร่วมทอดผ้าป่ากับพระอาจารย์หอย แต่ข้าพเจ้าก็ปฏิเสธไป เพราะข้าพเจ้าเองเพิ่งจะกลับจากภาคใต้ เพราะไปกับพระอาจารย์จีน ธรรมวิริยาจารย์ (เย็นเขียว) ไปช่วยอุทกภัยมา แต่คุณงามก็บอกว่า “เราจะไปเกาะนะ” ฟังแล้วก็เลียดกลง เพราะข้าพเจ้าเป็นคนรักธรรมชาติ เห็นว่าไปทำบุญด้วย และในขณะเดียวกันก็ได้พักผ่อนด้วยก็จะดี เราจึงนัดหมายกันที่สถานีรถไฟหัวลำโพง นั่งรถไฟด่วนนอนพัสดุม เพราะตู้แอร์นอนไม่มี ระหว่างที่เดินทางนั้นมองเห็นพระจันทร์เต็มดวง รถไฟก็แล่นไป ลมที่พัดเข้ามาทางหน้าต่างสดชื่นเย็นสบาย คุณงามหัวตะกร้า ซึ่งข้างในมีพระโพธิสัตว์กวนอิมองค์เล็กๆ คุณงามก็ได้นำรูปหล่อเจ้าแม่กวนอิมขึ้นมาให้ข้าพเจ้าสวดมนต์ถวายตลอดทางมีความสุขดี

พอถึงสถานีรถไฟพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งคณะก็เดินทางต่อด้วยรถโดยสารไปลงเรือของบริษัทส่งเสริม เพื่อจะนั่งเรือด่วนไปเกาะพะงัน ขณะที่ข้าพเจ้านั่งอยู่ในเรือนั้น สายตาก็มองไปในท้องทะเลที่กว้างใหญ่ไม่มีขอบเขต ท้องฟ้าสดใสมีเมฆน้อยขาวลอยอยู่ประปราย มีเกาะเล็กๆ อยู่บางจุด ทะเลสีคราม คลื่นกระทบแสงแดดเป็นสีเงินระยิบระยับ จิตใจเพลิดเพลินไปกับธรรมชาติ แต่ทุกสิ่งทุกอย่างก็มีสิ่งที่ตรงกันข้าม ข้าพเจ้าอดคิดไม่ได้ว่า ถ้าเกิดพายุหรือฝนฟ้าคะนอง ท้องทะเลเกิดบ้าคลั่งขึ้นมาจะน่ากลัวสักเพียงใด แล้วถ้าขณะนั้นเป็นคืนเดือนมืด และเรืออับปางลง จะว่ายน้ำไปทางไหนดี

และถ้ามีเกาะแห่งหนึ่ง มีภูเขาและมีแสงสว่างอยู่บนยอดเขา ก็คงจะสามารถเป็นจุดที่ช่วยให้ผู้ประสบภัยให้รอดชีวิตได้

จากนั้นข้าพเจ้าก็คิดต่อไปว่า ถ้ามีพระโพธิสัตว์กวนอิม ประดิษฐานอยู่บนยอดเขานั้นๆ ด้วยก็จะดียิ่งขึ้น เพราะพระองค์จะเป็นที่พึ่งให้กับผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากทั้งมวล เมื่อมาถึงเกาะพะงัน ทั้งคณะขึ้นจากเรือต่อรถสองแถวเล็ก ตลอดทั้งสองข้างทางที่รถผ่านมีต้นไม้เขียวจี อากาศสดชื่น จนถึงสำนักสงฆ์ป่าแสงธรรม พระผู้ที่มารับผ้าป่าคือ พระไมตรี วรรณโต (ปัจจุบันเป็นท่านพระครูและสำนักสงฆ์ก็กลายเป็นวัดแบบสมบูรณ) ท่านได้จัดเด็กชาวบ้านมาขับร้องเพลงต้อนรับ รู้สึกว่าประทับใจเป็นอย่างมาก พonganเสร็จเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าก็เดินชมธารน้ำที่ไหลผ่านก้อนหินเป็นลำธารใหญ่มาก และน้ำใสอย่างนี้ต้องเป็นน้ำตก เมื่อคิดได้เช่นนั้นก็พยายามจะเดินไปหาด้านน้ำทันที เดินตามธารน้ำไปเรื่อยๆ ตลอดทางมีดอกไม้ป่า บานสะพรั่ง ต้นไม้แตกใบอ่อนมียอดแดงน่ารัก บางต้นมีผลเล็กๆ ไม้เลื้อยก็เลื้อยติดกับก้อนหิน ข้าพเจ้ายืนสูดอากาศบริสุทธิ์ และไม่เบื่อกับการชมสิ่งที่พบเห็น

ทันใดนั้นจิตใจก็คิดไปถึงเรื่องที่ข้าพเจ้าคิดอยู่บนเรือ พอดีมีชาวบ้านเดินผ่านมา ข้าพเจ้าก็คุยด้วยสัมผัสไมตรี ตามไปว่าที่นี่เป็นภูเขาหรือ ถ้าเป็นเขาที่สูงก็จะเห็นทะเล ถ้าสร้างแก่งจีนเล็กๆ และมีแสงไฟก็จะดี ชาวบ้านคนนั้นก็บอกว่า ที่นี่เป็นเขา พลองขึ้นขึ้นไปที่เขาชัน ซึ่งอยู่ใกล้กับสายตา ข้าพเจ้าก็บอกกับเขาว่า ถ้าขึ้นไปแล้วคงไม่มีเนื้อที่หรรษา แต่ชาวบ้านบอกว่าลองขึ้นไปดูก่อน จิ ข้าพเจ้าก็บอกว่า จะลองขึ้นไปพรงนี้ เพราะตอนนี้ใกล้มืดแล้ว คินันข้าพเจ้านอนไม่หลับ รู้สึกปีติอิ่มอกอิ่มใจ เฝ้ารอให้ฟ้าสว่างเร็วๆ

พอใกล้ฟ้าสาง จึงนำเรื่องนี้ไปกราบเรียนท่านไมตรี ท่านก็เห็นด้วย แล้วก็ตกลงขึ้นเขาไปพร้อมๆ กันหลายคน ทุกคนต้องไต่เขาที่ชันมากขึ้นไปด้วยความลำบาก

พอถึงครึ่งเขามิที่ราบแห่งหนึ่งไม่ค่อยกว้าง ข้าพเจ้ามองลงมาก็ก่อนทะเล และทางไปทะเลนั้นทิวทัศน์สวยงามมากก็ตกใจทันที (ที่เห็นครั้งนั้นไม่ใช่ที่ดั่งพระโพธิสัตว์ปัจจุบัน) และในบริเวณนั้นเห็นมีรูปเทียนวางอยู่ เข้าใจว่าเป็นของพระพุทธรูปที่เคยมาปฏิบัติเหลือไว้ เลขนามาจุดบนบานศาลกล่าว ว่า ข้าพเจ้าจะมาสร้างแก่งพระโพธิสัตว์กวนอิม ณ สถานที่นี้ เพื่อให้มีแสงไฟสว่างบรรเทาทุกข์ทางทะเล เมื่ออธิษฐานแล้วก็นำเหรียญไปขลงบริเวณนั้น ทันใดก็เกิดลมพัดมาอย่างแรง แต่เย็นสบาย คิดว่าฝนจะตกแน่ๆ ทุกคนจึงรีบลงจากเขา อาจารย์ห้วยบอกว่าเหนื่อยหัวใจจะวาย ทุกคนหัวเราะ และมีคนบอกว่า ลมที่พัดมาอย่างแรงนั้นคือ เจ้าป่าเจ้าเขามาร่วมอนุโมทนาให้ ข้าพเจ้าเลยคิดไปถึงคำจีนที่ว่า ถ้าจิตคิดเป็นกุศล เทวดาฟ้าดินจะช่วยให้สมความปรารถนา

เมื่อลงมาจากเขาแล้วก็เรียนท่านไมตรีว่า สร้างตรงนี้ก็ได้อ่าน ก็บอกว่า พรุ่งนี้ไปกราบเรียนท่านเจ้าคุณที่สุราษฎร์ธานี ที่วัดธรรมบูชาก่อน ถ้าท่านอนุญาตก็ต้องรีบกลับไปกรุงเทพฯ เช้าพระโพธิสัตว์กวนอิม เพราะภายใน 1 อาทิตย์ อาจารย์ห้วยจะดำเนินการเชิญพระเกจิอาจารย์มาเบิกเนตรพระพุทธรูป และจะส่งมาที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ถ้าทำพร้อมกันแล้วจะได้ทุนค่าใช้จ่าย ข้าพเจ้าฟังแล้วก็ดีใจ คือนั้นโดยสารเรือนอนกลับสุราษฎร์ธานี เรือออกจากท่าเวลา 23.00 น. ก่อนออกเรือเห็นพระจันทร์เต็มดวงแสงนวลส่องลงมาบนเกาะ ช่วงนั้นมีความสุขอย่างมาก เมื่อเรือได้แล่นไปถึงกลาง

ทะเล สิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น แสงไฟสัญญาณเตือนภัยได้ดังขึ้น ลำเรือโดยสารได้เอียงไปข้างหนึ่ง เพราะสาเหตุที่บรรทุกเครื่องคัมมาเต็มเรือ ข้าพเจ้าเห็นคนขึ้นมาสวดมนต์กันมาก แต่ข้าพเจ้าเองนั้นไม่กลัว เพราะเพิ่งจะอธิษฐาน และกำลังจะลงมือทำแกงเจ้าแม่กวนอิม เชื่อว่าฟ้าดินไม่ให้ข้าพเจ้าตายแน่นอน

เหตุการณ์คืนนั้นได้ผ่านพ้นไป เรือก็เข้ามาเทียบฝั่งตอนเช้า ก็พากันไปที่วัดธรรมบูชา กราบนมัสการท่านเจ้าคุณพระเทพสารสุธี ท่านเมตตากรุณาตกลงทันที ข้าพเจ้าจึงซาบซึ้งถึงพระคุณท่านมาก คืนนั้นนั่งรถไฟกลับกรุงเทพฯ นอนไม่หลับคิดต่างๆ นานา เพียงมีเวลาแค่ 1 อาทิตย์ต้องรีบทำอะไรก่อน พอเมื่อมาถึงกรุงเทพฯ ข้าพเจ้ารีบกลับไปที่บ้าน หยิบเอาสมุดเช็คเล่มหนึ่งไปที่เสาชิงช้าทันที เพราะเพื่อนแนะนำให้ไปที่ร้านรัตนประทีป พอเข้าไปในร้านก็มองเห็นพระโพธิสัตว์กวนอิม ที่หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ มีความสูงประมาณ 2 เมตร สวยงามมาก รู้สึกชอบทันที พร้อมกับถามเจ้าของร้านถึงราคา

เจ้าของร้านบอกว่า 45,000 บาท ข้าพเจ้าจึงต่อราคาเป็นจำนวน 39,999 บาท แล้วบอกว่าถ้าได้จะเซ็นเช็คให้ทันที เจ้าของร้านยิ้มแล้วตอบตกลง เราขอร่วมบุญด้วยแล้วกัน เมื่อข้าพเจ้าได้ฟังเช่นนั้นก็รู้สึกแปลกใจ จึงถามว่า ทำไมต้องบอกว่าร่วมบุญด้วย เจ้าของร้านตอบว่า “ก็องค์นี้แปลกค่ะ คือคนไปนั่งหันหลังให้ไม่ได้ พอมีพระเกจิอาจารย์มาซื้อของที่ร้านก็ถามถึงสาเหตุ พระอาจารย์ท่านก็ตอบว่าองค์นี้มีพระโพธิสัตว์ประทับอยู่ ถึงจะยังไม่ได้ทำพิธีบวงสรวงก็ตาม แต่เบื้องบนมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาทำพิธีให้แล้ว และกำลังจะมีคนมาอัญเชิญไป” ข้าพเจ้าฟังแล้วรู้สึกแปลกใจมาก เมื่อเซ็นเช็ค

ให้เจ้าของร้านแล้วก็ให้นำไปส่งที่ร้านตัดผมสำนักองค์ชายน้อยของ
อาจารย์หยวน ที่อนุสาวรีย์ทันที เพื่อรอการเข้าพิธีปลุกเสกเบิกพระ
เนตร

บ่ายวันทำพิธี อาจารย์หยวนเชิญพระเกจิอาจารย์มาจากทาง
ภาคใต้หลายรูป หนึ่งในจำนวนพระเกจิก็มีเจ้าอาวาสวัดถ้ำเสือ
วิปัสสนา หลวงพ่อจำเนียร สิลเสฏโธ ด้วย ข้าพเจ้าจึงเตรียมของเจ
ไหว้ พอติดันส้มเล็กหน้าบ้านข้าพเจ้าออกผลเต็มต้น จึงตัดเอามา
เสียบแจกันบูชา รู้สึกเป็นนิมิตหมายที่ดี เหลือเพียงแต่ขั้วรอกฤษ์ที่
จะทำพิธีเท่านั้น แต่ขณะนั้นเห็นคนจำนวนมากนำเอาพระเครื่องไป
ให้พระเกจิรูปหนึ่งปลุกเสก ข้าพเจ้าอยู่ห่างๆ จึงถอดสร้อยคอที่มีพระ
โพธิสัตว์กวนอิมไปขอให้ท่านปลุกเสกด้วย ท่านก็หยิบหนึ่งสิ่มา
แตะที่มือของข้าพเจ้า แล้วท่านก็ปลุกเสกคาถา ทันใดนั้นพระโพธิ-
สัตว์ในมือของข้าพเจ้าที่กำลังกำอยู่นั้นก็เด่นได้ คุบๆๆ เหมือนเสียง
หัวใจกำลังเต้น ข้าพเจ้าจึงรู้สึกถึงความมหัศจรรย์มาก

แล้วทันใดนั้นท่านก็ลงทรงเลย ท่านพูดด้วยภาษาบาลี และ
กลายเป็นเสียงภาษาจีนไหหลำ ฟังไม่รู้เรื่องแต่ต้องฟัง เพราะเหมือน
ท่านกำลังพูดอยู่กับข้าพเจ้า สุดท้ายพูดเป็นภาษาไทยว่า เท่าที่ทำที่นี้
ดีที่สุด วิเศษที่สุด และเหมาะสมที่สุด ข้าพเจ้าฟังแล้วปลื้มปีติมาก
ที่สุด ถึงแม้จะไม่เข้าใจว่า ท่านหมายถึงอะไรก็ตาม แต่สามคำนี้ดี
ทั้งนั้น (ภายหลังถึงรู้ว่า เจ้าป่าเจ้าเขาที่เกาะพะงันมาร่วมงานด้วย
และพูดถึงสถานที่ที่จะตั้งแก๊งเจ้าแม่กวนอิมในปัจจุบัน)

คืนนั้นหลวงพ่อจำเนียร สิลเสฏโธ ทำพิธีเสร็จแล้วก็ให้คน
ที่มาร่วมพิธีนั่งกัมมฏฐาน แล้วก็พรมน้ำมนต์ เพื่อนคนหนึ่งชื่อ น.ส.
สุรัง แซ่ตั้ง มากระซิบกับข้าพเจ้าว่า พระโพธิสัตว์กวนอิมองค์นี้

ศักดิ์สิทธิ์จริงๆ ฉันเห็นท่านแผ่ศรีมสีทองทั่วบริเวณงาน บนเศียร
ท่านแผ่ศรีมเป็นแสงสีรุ้ง เกิดมาก็เพิ่งจะเคยเห็นครั้งนี้ตื่นเต้นมาก
เมื่อข้าพเจ้าฟังแล้วก็สุดที่จะปิติยินดียิ่งนัก พอรุ่งเช้าอาจารย์ทยอยก็
จัดส่งพระประธานรวมทั้งสาวก 1 คู่ และพระโพธิสัตว์กวนอิมรวม
ทั้งสาวกชาย หญิง 1 คู่ ไปประดิษฐานชั่วคราวที่วัดธรรมบูชา จังหวัด
สุราษฎร์ธานีก่อน

ต่อมาข้าพเจ้าคิดว่าควรที่จะสร้างแท่งเงินที่เกาะพะงันได้
แล้ว พอดีพี่ชายคุณบุญทรง ปกิฎีประภา ทราบเรื่องเลยถามข้าพเจ้า
ว่า แท่งเงินหันหน้าไปทางทิศไหน ข้าพเจ้าบอกว่าทิศตะวันออก พี่ชาย
ซึ่งรู้เรื่องทางฮวงจุ้ยบอกว่า ปีนี้สร้างไม่ได้ ข้าพเจ้าไม่ฟัง เพราะคิด
ถึงภาระที่จะต้องรีบทำ ไม่อยากมานั่งรอเวลาเป็นปีๆ เลยบอกว่าไม่
เป็นไร ยังไงก็ต้องรีบสร้าง พี่ชายบอกว่าเป็นห่วงจะเดินทางไปด้วย
ก่อนเดินทางคืนหนึ่งพี่ชายฝันเห็นอาจารย์ (ปู่กิมคอย แซ่โจ้ว) นั่ง
เรือไปด้วย พอถึงฝั่งพี่ชายหารองเท้าไม่เจอ จึงขึ้นเรือไม่ทัน เรือนั้น
ก็แล่นกลับ แต่อาจารย์ปู่ ซึ่งขึ้นไปก่อนแล้วตะโกนบอกว่า จะไปรอ
อยู่ข้างบนก่อน พี่ชายเล่าให้ข้าพเจ้าฟังและบอกว่า อาจารย์คงจะไป
ช่วยก่อนแล้ว (ปู่กิมคอย แซ่โจ้ว มีรูปปั้นตั้งให้บูชาด้วย)

วันเดินทางไปยังเกาะพะงัน ข้าพเจ้าไปกับพี่ชาย 2 คนคือ
คุณบุญทรง และคุณสุเมธ พี่สะใภ้ คุณนงนุช และลูกสาวเจษฎา
เป็นช่างภาพ รวมกันทั้งหมด 5 คน พอไปถึงเกาะพะงันที่สำนักสงฆ์
ป่าแสงธรรม พระโมศรินทร์คโวรอยู่แล้ว ท่านก็เล่าความฝันที่ท่าน
ฝันให้ฟังว่า ขณะไปบิณฑบาตนั้น มีคนนำเอาเต่าตัวใหญ่มากมาย
และตามด้วยฝูงคนที่ตามอยู่ข้างหลังมาก ท่านไม่เข้าใจความฝัน จึง
ไปหาผู้ทำนายฝัน เขาบอกว่า พระโพธิสัตว์มอบหมายภาระให้ท่าน

ทำ จากนั้นท่านก็พูดไปถึงสถานที่ที่เคยสำรวจว่า จะสร้างเก๋งนั้น
สถานที่มันชันเกินไป ตอนนี้มีที่บนภูเขาอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งผู้ใหญ่บ้าน
คุณธานี ชมอินทร์ เห็นว่าจะสร้างเก๋งจีน เลขถวายให้ 7 ไร่ ให้
วัดเพื่อสร้างเก๋งพระโพธิสัตว์กวนอิม

ข้าพเจ้าเลยบอกท่านว่า ตรงไหนก็ได้ ขอให้ในทะเลมอง
เห็นแสงสว่างจากบนเก๋งเป็นใช้ได้ ตกลงก็เปลี่ยนจากที่ภูเขาเดิมมา
เป็นสถานที่ใหม่ แต่มองหาทางขึ้นเขาไม่มี เพราะต้นไม้ปกคลุมไป
ทั่ว ขณะนั้นพี่ชายคุณบุญทรง ทำพิธีไหว้เจ้าป่าเจ้าเขาแบบง่ายๆ
พระไมตรีก็ขอแรงชาวบ้านช่วยกันถากถางป่าเป็นช่องทางขึ้นไป
แล้วสุ่มไฟลงมามองกันข้างล่างว่าจุดนั้นเป็นเนินเขาหรือไม่ (คือเก๋ง
จีนที่คิดไว้ต้องอยู่บนเนินเขาสูงที่มองมาจากทะเลแล้วเห็น) ปรากฏ
ว่าเนินเขาพอเดินได้แล้ว ก็เริ่มมีการเปิดป่า ตัดไม้ให้โล่งขึ้น

พอต้นไม้ที่บดบังถูกตัดออก สิ่งที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าคือ
จะมองเห็นชายเขาทั้งสองด้านมาโอบทะเลเป็นส่วนโค้ง และเป็นที่
ราบค่อยๆ แอ่นลงมาจนราบเข้าหาริมฝั่ง ที่เต็มไปด้วยต้นมะพร้าว
มองคล้ายเสมือนกับปูด้วยพรมสีเขียวขจี ทะเลสีครามเมื่อมองดูแล้ว
เหมือนอยู่เหนือพรมสีเขียวตัดกับท้องฟ้าที่มีเมฆสีขาวบริสุทธิ์ ทุก
คนตกตะลึงเหมือนกับว่ากำลังอยู่บนสวรรค์ “โอ้...ที่นี้พระโพธิสัตว์
มาประทานให้เราก่อนแล้ว เท่าที่ทำที่นี้ดีที่สุด วิเศษที่สุด และ
เหมาะสมที่สุด คือที่แห่งนี้นั่นเอง”

พี่บุญทรง ก็อุทานว่า เหมือนในฝันจริงๆ 2 ปีก่อนพี่ชาย
ไปช่วยข้าพเจ้าแต่งเดิมบ้านพักตากอากาศที่พัทยาได้ แบบบ้านเป็น
ทรงสเปน เดิมปูด้วยพรม แด่เรือเปลี่ยนเป็นปูปาเก้แทน เพื่อที่จะให้
ลูกหลานและเพื่อนฝูงไปพักผ่อนทำความสะอาดได้สะดวก พี่ชาย

คุมงานและก้ำที่นั่น ก็ฝันเห็นพระโพธิสัตว์กวนอิมลอยมาจากทะเล มาหาเราสองพี่น้อง ในภาพทั้งงดงามมาก ภาพนั้นติดตาจิตใจ และเมื่อ มาได้เห็นภาพที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าของสถานที่นั้นก็ดีใจมาก เชื่อว่า พระโพธิสัตว์กวนอิมทรงเลือกที่สถิตสิทธิ์ตรงนี้มาก่อนแล้ว ต่อมา จึงดำเนินงานใดที่ ซึ่งพระโมศริคุมงานแทน

เรื่องมหัศจรรย์ได้เกิดขึ้นอีกครั้ง เมื่อพระโมศริฝันไปว่า มี เทพเจ้าแต่งตัวคล้ายงูมาประชุมสวรรค์กันที่นี้ พอหลังจากใดเกลี่ย คินสถานที่เรียบร้อยแล้ว แต่ยังไม่มีทันที่จะเก็บรดใด ฝนก็ตกลงมา อย่างมิดฟ้ามัวดินถึง 1 วัน 1 คืน ซึ่งตอนนั้นไม่ใช่ฤดูฝนแต่อย่างใด เลย เป็นที่น่าประหลาดใจ เชื่อว่าเทพเทวดาจะมาประชุมกันให้ฝน ตก เพื่อที่ที่ใดนั้นจะได้แน่นขึ้นนั่นเอง ต่อมาข้าพเจ้าและพี่ชายก็ไป ปรึกษากับพระอาจารย์จีน ธรรมวิริยาจารย์ (เข็นเขียว) ท่านนอก จากจะให้คำชี้แนะที่ดีแล้วก็ยังบริจาคทรัพย์ร่วมก่อสร้างเก๋งจีนอีก ด้วย และยังเป็นผู้ลงมือเขียนป้ายชื่อเก๋งให้อีกด้วย ส่วนดร.บุญชู ปิโกฏิประภา น้องชายคนเล็กของข้าพเจ้าเป็นผู้คำนวณโครงสร้าง ทางสถาปัตยกรรม แล้วว่าจ้างเพื่อนของพระโมศริ คือนายวรพันธ์ ศรีทอง มารับเหมารับขึ้นต้น

พอเริ่มจะสร้างพระโมศริก็ฝันว่า สถานที่ก่อสร้างปักด้วย เส้นทองแทนเหล็กเส้นทั้งสี่มุม และตรงกึ่งกลางปักด้วยเส้นทองอีก เส้นหนึ่ง ก็คิดในใจว่าจะเอาเส้นทองมาก่อสร้างได้อย่างไร ทันใดนั้น ก็มีปู่หลังค่อมๆ ถือไม้เท้าเดินมาบอกว่าจะทำนายให้ ปู่คนนั้นก็เอา เหยียดลูกศร มาบั้นแปะเสี่ยงทายแล้วบอกว่าท่านเป็นร้อยละ ปี ข้าพเจ้า ฟังท่านเล่าแล้วก็ถือว่าเป็นนิมิตหมายที่ดี เพราะสร้างด้วยทองคำอัน ล้ำค่า และจะสืบทอดเจริญรุ่งเรืองต่อไปเป็นร้อยละ ปี ท่านถามอีก

ว่าพระโพธิสัตว์มีบริวาร 4 องค์หรือเปล่า ข้าพเจ้าบอกว่า มีแต่
กิมทั้งเจ็ดนี้ สวากขาตหญิง 1 คู่เท่านั้น ท่านบอกว่าฝันเห็นพระ
โพธิสัตว์องค์กลางใหญ่ และสองข้างมีองค์เล็กกว่าอีกข้างละ 2
องค์ ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจ (มาเข้าใจทีหลังว่า พระโพธิสัตว์อาจจะมี
สาขาอีก 4 ภาค เพราะตอนนี้มีที่เชียงใหม่ สันป่าตอง วัดศรีอรุณ
1 สาขาแล้ว) ก็ตรงกับที่ฝันว่าปิกด้วยทองคำ 5 เส้น

ช่วงเวลาเดียวกัน พระโพธิสัตว์ที่ฝากประดิษฐานไว้ที่วัด
ธรรมบูชา ผังสุราษฎร์ธานีนั้น ก็เตรียมที่จะปิดทองคำเปลว ข้าพเจ้า
ไปที่วัดธรรมบูชาก็ไปนมัสการท่านเจ้าคุณ พบเจอเมธีรูปหนึ่งเล่าให้
ฟังว่า ชอบมานั่งมองพระโพธิสัตว์กวณโณิมทุกวัน เพราะท่านดูเหมือน
จะยิ้มให้ และสังเกตที่องค์ท่านไม่มีฝุ่นจับ คงจะมีเทวดามาปัดให้ทุก
วัน ข้าพเจ้าเข้าไปจุดธูปกราบไหว้ที่องค์ท่าน สักพักหนึ่งก็กลับมา
เห็นว่า รูปที่ข้าพเจ้าจุดไหว้สักการะนั้น ไหม้สีไปมีลักษณะเรียง
เป็นขั้นๆ จากต่ำขึ้นไปสูงเป็น 3 ระดับ ก็นึกแปลกใจมาจุดอีก 3
ดอก แล้วก็ไปเปิดหน้าต่างประตู เพื่อให้ลมเปลี่ยนทิศทาง แล้ว
อธิษฐานว่า ถ้ารูปที่จุดนี้มีความหมาย ก็ขอให้มีลักษณะเดิม

อีกสักพักหนึ่ง รูปที่จุดนั้นก็ยังมีลักษณะแบบเดิม แน่ใจว่า
พระโพธิสัตว์คงจะบอกความหมายอะไรสักอย่างที่รูป พอกลับมาถึง
กรุงเทพฯ ก็เปิดตำราความหมายรูปดู มีใจความตรงกับลักษณะว่า
บุญที่สร้างสะอาดบริสุทธิ์ ผลที่ได้รับจะสมความปรารถนาเหมือน
เดือนเต็มดวง เมื่อพระโพธิสัตว์เป็นองค์ทองแล้ว ท่านเจ้าคุณให้จัด
งานฉลองถึง 6 วัน 6 คืน ถือน้ำสวดมนต์ และเวียนเทียน อยู่ๆ ก็มี
ร่างทรงมาจากหลายทิศหลายทาง ขนเครื่องมือแต่งองค์ทรงเครื่อง
มาพร้อม แต่งเป็นพระโพธิสัตว์กวณโณิมปางชูดขาว (แปะอิไค่สื่อ)

มีแก้วที่นั่นฝังมีด (หญิงทรงนี้มาจากกรุงเทพฯ เราไม่รู้จัก และมีสาวกชายหญิง (กิมทึงเง็กหนึ่ง) พระยูไล (อยู่ไลสุก)

มีกะทะต้มน้ำมันรักษาคนไข้ เทพกุมารเดือนลิ้นใช้เลือดเขียนยันต์ (อั้งไห่) แต่องค์ทรงคนละแบบแตกต่างกันออกไป ร่างทรงพระโพธิสัตว์กวนอิมบอกว่า สถานที่สร้างเก้งจินแห่งเกาะนี้ เป็นสาขาเขาผู้ถ้วน มณฑลเจ้อเจียน เชียงไฮ้ ประเทศจีน ต่อไปจะมีชื่อเสียงดังไปทั่วโลก และมีชาว และมีชาวสุราษฎร์ธานีมาร่วมงานกันอย่างคับคั่ง ข้าพเจ้าอยู่กรุงเทพฯ ก็กำลังเตรียมงานพาคณะทัวร์ชาวกรุงเทพฯ ที่จะไปให้ทำงานวันสุดท้าย เพื่อที่จะได้อัญเชิญองค์พระประธานและองค์พระโพธิสัตว์กวนอิมออกเวียนรอบๆ เมืองสุราษฎร์ธานี แล้วอัญเชิญไปยังเกาะพะงัน

พระโมศรีโศภิตมาเล่าให้ข้าพเจ้าฟังถึงเรื่องราวทั้งหมดของงานเฉลิมฉลอง ข้าพเจ้าก็อดเป็นห่วงไม่ได้ว่าจะต้องเสียค่าใช้จ่ายมากเกินไปในเรื่องราวทรง ท่านบอกว่าไม่ต้องเป็นห่วง เพราะร่างทรงที่มานั้นมาด้วยบุญ ได้ยินร่างทรงบอกว่า พระโพธิสัตว์ไปเข้าฝันให้พวกเขาร่วมงานครั้งนี้ เป็นบุญที่สะสมบารมีที่สุดจากจุดเริ่มแรก ข้าพเจ้าว่าจะทำอะไรพิธีให้ง่ายๆ แล้วจะค่อยๆ ขยายฐานบุญให้ใหญ่ขึ้นไปเรื่อยๆ แต่ทุกสิ่งทุกอย่างมันกลับยิ่งใหญ่แบบอัดโน้มนั้ ครั้นนั้นชาวกรุงสนใจจะร่วมช่วยกันอัญเชิญพระโพธิสัตว์กวนอิมข้ามเกาะกันอย่างมากมาย โดยมีคนร่วมเดินทางมากับคณะถึงร้อยกว่าคน

ขณะนั้นข้าพเจ้าไม่มีประสบการณ์เรื่องการจัดทัวร์ทำบุญ และคนส่วนมากเป็นคนที่สูงอายุทั้งนั้น เลยมีความหนักใจมากเลยไปเสี่ยงเขียนชะกับพระโพธิสัตว์กวนอิมที่วัดมังกรกลาวยศ

(เล่งเนี่ย) ผลเชิมนซีที่ออกมาคือ จะมีอุปสรรค แต่เมื่อผ่านอุปสรรคไปแล้วจะสำเร็จเหมือนพระจันทร์เต็มดวง ข้าพเจ้ารู้สึกหนักใจกับคำว่าอุปสรรคมาก แล้วก็ไปจุดธูปบนศาลฟ้าขอพรถึงพระโพธิสัตว์ที่สุราษฎร์ธานีให้ช่วย แต่ธูปจากที่จุด 18 ดอกไหม้เหลือเพียงแค่ 1 ดอก แสดงว่าสิ่งใดที่จะเกิดก็ต้องเกิด ข้าพเจ้าจึงตั้งใจเตรียมงานอย่างรอบคอบที่สุด

จนวันสำคัญมาถึง วันนั้นข้าพเจ้าตื่นเต้นและหนักใจเป็นที่สุด ตอนเที่ยงก็มีรถตู้ที่บรรทุกขางรถยนต์มาเต็มคันรถ มาจอดที่หน้าบริษัทซีเวลเวอร์ครากอน (ไทย) จำกัดของข้าพเจ้า แล้วก็เผาไหม้ขึ้นมาทันที ถนนพระราม 4 ถึงแม้จะกว้าง แต่รถจอดอยู่หน้าบริษัทและสายไฟของถนนก็เต็มไปด้วยหมด ข้าพเจ้ากลัวว่าไฟจะลุกลามมาไหม้ตึก รถที่สัญจรไปมาและประชาชนที่อยู่ตามตรอกซอกต่างๆ ก็มามุงดูสถานการณ์เต็มไปด้วยหมด รถดับเพลิงที่มีอยู่ในซอยหาญญะไม่เจอ ต้องลากสายยางออกมา พอถึงครึ่งทางสายยางก็ขาดเป็นครึ่งท่อน น้ำมาไม่ถึง ข้าพเจ้าสังเกตเปลวไฟที่ลุกอยู่ขณะนั้นแปลกมาก เหมือนพ่นไปแต่ข้างหน้าไม่ได้ขึ้นสูง จนสุดท้ายเหลือแต่ซี่เต้าของขางรถยนต์

ตอนนี้รถดับเพลิงมาจากหลายทาง เสียงดังไปหมด มาจอดฉีดน้ำให้กับขางรถยนต์เต็มไปด้วยน้ำจนถนนสะอาด แล้วลากขางรถออกไปในที่สุด เวลานั้นประมาณบ่าย 4 โมง งานของข้าพเจ้ากำลังจะเริ่มขึ้นพอดี ก็เอาผ้าแพรสีแดงเขียนด้วยตัวหนังสือจีนว่า (เที่ยงเล้งหลิว) แปลว่า มังกรฟ้าทองเที่ยวมาซึ่งอยู่ที่หน้าบริษัท เพราะเป็นจุดนัดพบที่สะดวกที่สุดแถบลำโพง ถนนพระราม 4 เมื่อข้าพเจ้ามาขึ้นรถหน้าขึ้นไปดูที่ป้าย แล้วก็คิดว่า เหตุการณ์วันนี้ที่

เกิดขึ้น เป็นเพราะมังกรบนฟ้ามาเปิดงานจริงๆ มังกรมาพ่นไฟให้
รุ่งโรจน์ชั่วกาล และพ่นน้ำให้เงินทองไหลมาจากทั่วทุกสารทิศ และ
ก็พอดีที่รบบัสตามกันมาจอดรอกันเป็นแถว ผู้คนที่แต่งชุดขาวต่าง
ทยอยพากันมาจากทั่วทุกทิศพอดี

ข้าพเจ้าก็แจกใบรายการท่องเที่ยวให้กับไซเฟอร์ขับรถ กิน
นั่นแะทานข้าวต้มพร้อมๆ กัน และไปถึงสุราษฎร์ธานีในตอนเช้า
ซึ่งก็พอดีกับขบวนรถที่จะแห่พระพุทธรูป และองค์พระโพธิสัตว์
กวนอิมตั้งขบวนเสร็จพอดี ชาวคณะลงจากรถมาทานอาหารเจแล้ว
ขบวนรถแห่จึงเริ่มเคลื่อนที่ติดตามด้วยร่างทรง พร้อมทั้งชาวคณะ
และชาวสุราษฎร์ธานีเต็มไปหมด ขบวนแห่ยาวเหยียด ถนนหนทาง
ตามหน้าบ้านห้างร้านต่างๆ ก็พากันนำเอากระถางรูปจุดกราบไหว้
เมื่อขบวนผ่าน นักข่าวหนังสือพิมพ์ ช่างภาพ สถานีโทรทัศน์ต่างมา
ทำข่าว ข้าพเจ้าตื่นเต้นดีใจกับงานที่ใหญ่โตอย่างคาดไม่ถึง

ขบวนรถเคลื่อนที่มาถึงท่าเรือตาปี ทุกคนช่วยกันย้ายองค์
พระพุทธรูป และองค์พระโพธิสัตว์กวนอิม พร้อมทั้งสาวกชายหญิง
ลงเรือ องค์พระโพธิสัตว์ตั้งเด่นอยู่หน้าหัวเรือ ในความรู้สึกในขณะ
เรือแล่นไปเสมือนเครื่องทรงของท่านลอยพริ้ว ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจ
อย่างบอกไม่ถูก ผ่านไปประมาณ 2 ชั่วโมงกว่า เรือก็มาถึงเกาะ
พะงันเทียบท่าที่ท้องศาลา ทุกคนก็พร้อมใจกันย้ายองค์พระพุทธรูป
องค์พระโพธิสัตว์กวนอิม และสาวกชายหญิงลงจากเรือขึ้นรถ รถ
สองแถวพากันทยอยรับส่งคนไปที่สำนักสงฆ์ป่าแสงธรรม ทางที่ไป
ขณะนั้นมีผิวที่สูงๆ ต่ำๆ รถไปมาอย่างลำบาก กว่าจะรับคนรอบ
สุดท้ายก็ค่ำมืดเกือบ 4 ทุ่ม

ข้าพเจ้ามารดเที่ยวสุดท้าย พอถึงสำนักสงฆ์ป่าแสงธรรม

แล้วเห็นว่าเจียบสัด มีแต่ความมืด ผู้ที่มาค้นเดียวกับข้าพเจ้าถามว่า
สามีเขามาก่อนแล้วอยู่ไหน บ้างถามว่าภรรยาเขามาก่อนไปนอน
ที่ไหน ข้าพเจ้าบอกไม่รู้ เพราะลูกฉันฉันยังไม่เจอเลย เลยต่างคน
ต่างช่วยเหลือตัวเองหาที่พักพิง ข้าพเจ้ามองไปตามเนินเขามีหม่อมร้าง
ทรงนอนสลบไสลกันสะเปะสะปะ ในศาลาที่ยังสร้างไม่เสร็จ ก็มีคน
นอนกันเต็มไปหมด ข้าพเจ้าทั้งหิวทั้งเหนียวด้วยอยากอาบน้ำ ก็หาน้ำ
ไม่มี ฟ้าก็มืดสนิท คิดจะไปหาผู้ใหญ่บ้านชานี เดินไปได้หน่อยเดียว
เห็นฟ้าแลบเหมือนฝนจะตก แหงนขึ้นมองท้องฟ้าอยากจะร้องให้
ฟ้าคืนไม่ช่วยลูกเลย เมื่อคืนฝนไม่ตกลงมาจะได้มีน้ำอาบ ถ้าวันนี้
ฝนตกผู้คนจะไปหลบฝนที่ไหน

พอคิดๆ แล้วก็เดินกลับ หาที่พอที่จะซุกหัวนอนได้ก็พอ
แล้ว เดินหาที่นอนจนใกล้โรงครัวเห็นว่ามีไม้ต้อย 2 แถว หลังคามุง
สังกะสี มีคนนอนอยู่เหลือเพียงแค่ที่หัวมุม ที่ดินลมอากาศค่อนข้าง
หนาว เพราะไม่มีกำแพงรอบด้านเลย ข้าพเจ้าจึงค่อยๆ เอนตัวลง
นอน เพราะเกรงว่าจะทำให้ทุกคนตื่น น้ำค้างเริ่มตก อากาศก็หนาว
เย็นยะเยือก มีอาชีมคนหนึ่งคงนอนไม่หลับ ลุกขึ้นมา นั่งบ่นกับ
เพื่อนที่นอนติดกันว่า...

“อาเจียนนี่แปลกนะ สถานที่อย่างนี้ก็พาพวกเรามาได้
คูชิ...จะปล่อยอืจะเอาน้ำมาชำระล้างก็ยังมี เพื่อนเขาก็ตอบว่า
“อย่างนี้แหละบุญเยอะ”

พอได้ฟังแล้วก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ได้แต่นอนแข็งตัวไม่กล้า
ขยับ แล้วก็มิหึงคนหนึ่งพูดภาษาพื้นเมืองเสียงดังๆ แลหลมๆ
พร้อมด้วยมีอีกคนหนึ่งพูดเสริมขึ้นมาด้วย จนอาชีมนั่งงออยู่พักหนึ่ง
ก็พูดว่า อาเจีเขาจะนอนแล้วนะ แต่ผู้หึงคู่นั้นยังไม่ยอมหยุดเสียง

ท่าที่เหมือนจะโกรธอาซิ้มที่พูดหนวกหูจนพวกเขา เลยอยากจะ
แก้งกลับ พอเข้ามิดข้าพเจ้าลุกขึ้นมาก่อน หาน้ำกินนิดหน่อยมา
ล้างหน้าบ้วนปาก เพราะของใช้ทุกอย่างหาไม่เจออยู่กับลูกสาว และ
ไม่รู้วาลูกสาวอยู่ไหน เจออาซิ้มที่พูดเมื่อคืนพอดี อาซิ้มถามว่า เมื่อคืน
นอนที่ไหน ข้าพเจ้าตอบว่านอนตรงนี้ ฉะนั้นแน่จริง ๆ พาทุกคนมา
ล่ามปาก เพื่อนอาซิ้มก็ตอบขึ้นมาทันทีว่าไม่เป็นไร

พอดีชาวกรุงเทพฯ ก็ค่อย ๆ ทอยกลับมามีพร้อมชาวบ้าน
เพราะชาวบ้านได้พาพวกเขาไปอาบน้ำ ทานข้าว และหลับนอน เมื่อ
มาจนครบหมดแล้ว ข้าพเจ้าก็พาคนทยอยไต่ขึ้นไปสู่สถานที่ตั้งแก่ง
ซึ่งกำลังก่อสร้างอยู่ พอทุกคนมาเห็นสถานที่เมื่อมองไปรอบ ๆ แล้ว
รู้สึกดีใจ ต่างลืมความล่ามปาก ความเหน็ดเหนื่อย วิพากษ์วิจารณ์
ถึงความงดงามของทิวทัศน์ธรรมชาติ และแปลกตาแปลกใจกับพันธุ์
ไม้ป่านานาชนิด จนถึงเวลาทำพิธีฉลองศาลาเอนกประสงค์ บุญ-
ประสิทธิ์ และอัญเชิญพระโพธิสัตว์กวนอิมเข้าตั้งประทับเป็นการ
ชั่วคราว

หลังจากที่เสร็จพิธีแล้ว ฝนก็เริ่มตกลงมา อากาศสดชื่น
เย็นสบายดี แต่ก็อดที่จะเป็นห่วงไม่ได้ เพราะคนส่วนมากที่เดินทาง
มากับคณะเป็นผู้สูงอายุ ถ้าถูกฝนจะเป็นอย่างไร และก็เป็นเวลาที่
ทุกคนต้องขึ้นรถไปยังท่าเรืออีกด้วย ข้าพเจ้าก็ยืนอยู่ที่ปากทางเพื่อ
จะจัดคิวให้คนขึ้นรถ ทันใดนั้นก็มิดจักรยานยนต์คันหนึ่งวิ่งมาด้วย
ความเร็วตะโกนว่า คนตกเขา ๆ...พอได้ฟังแล้วแทบช็อค รีบให้
ชาวบ้านที่มีรถขับไปดู ปรากฏว่าเป็นหญิงสองคนที่แก้งอาซิ้มเมื่อ
คืนกลิ้งลงจากรถ สร้อยทองข้อมือหายไปถึงห้าไม่ว่าเจอ แต่คนไม่ได้รับ
บาดเจ็บ เลยถือกันว่าพระโพธิสัตว์ลงโทษผู้ที่หาเรื่องรังแกคน

ระหว่างทางกลับกรุงเทพฯ เพื่อนคนหนึ่งชื่อ มุ่งฮั่ว เล่าให้ฟังว่า เขาของตัว 2 ใบ ก่อนมาฝันว่าตัวเองเหมือนนางฟ้า เดินรำอยู่ในสถานที่หนึ่ง แล้วก็นึกขึ้นได้ว่า เพื่อนอีกคนไม่ได้มาด้วย ทันทีก็มีเสียงบอกว่า เพื่อนเรอบุญน้อยเขามาไม่ได้ พอตื่นขึ้นมาตอนเช้า เพื่อนคนที่ของตัวไว้โทร.มาบอกว่า สงสัยจะไปไม่ได้ มุ่งฮั่วก็หัวเราะ แล้วบอกว่า ฉันเพิ่งฝันว่าเรอบุญไม่ถึงไปไม่ได้ แล้วก็เล่าเรื่องในความฝันให้เพื่อนฟัง พอเพื่อนเขาฟังแล้วไม่พอใจบอกว่า ฉันแก่และเจ็บหัวเข่าอย่างนี้ ไม่เป็นไร ฉันจะไปหาหมอเก่งๆ มารักษาหัวเข่าให้หายแล้วจะไป แต่สุดท้ายก็ยังเดินไม่ได้ทุกวันนี่

มุ่งฮั่วเล่าให้ฟังอีกว่า ตอนที่รถขบวนแห่งพระโพธิสัตว์กวนอิมรอบเมืองนั้น พอมิคนบิณฑบาตหรือทำบุญรดก้นหอย พอเห็นชาวบ้านบิณฑบาตหน้าบ้านเขา รถก็เคลื่อนที่ ถึงแม้ว่ารถจะขับช้าๆ เราก็ต้องออกแรงถีงเดินถีงวิ่งเหมือนในฝัน แต่ในฝันเห็นทุกคนเหมือนนางฟ้าเดินรำ ทุกคนหัวเราะอย่างมีความสุข

ส่วนที่เป็นห่วงว่าผู้สูงอายุจะเป็นหวัดเมื่อถูกฝนนั้น ก็หมดห่วง เพราะทั้งสาวทั้งแก่ต่างมาเล่าให้ฟังว่า เดิมทีเจ็บปวคนีปวคนั้น พอถูกฝนครั้งนี้แล้วเหมือนน้ำมันดี คล้ายชำระล้างโรคภัยไข้เจ็บให้หายไปหมด ทุกคนกลับกรุงเทพฯ ด้วยจิตใจที่อุมบุญ เหมือนพระจันทร์เต็มดวง เช่นเดียวกับคำทำนายในใบเชิขมิ

การว่าจ้างคุณวรพันธ์ ศรีทอง เหมมาทำโครงสร้างเสร็จระยะขั้นแรกแล้วนั้น ต่อมาก็ให้คุณสุรัช จันทรศิริพงศ์ ผู้ชำนาญในการสร้างแก่งหินมาสร้างต่อ ระหว่างการก่อสร้างอยู่นั้น อาจารย์เกรียงไกร ขำนิการโกศล ผู้ก่อตั้งมูลนิธิอุบลรังษิยพามณี ได้ให้ข้าพเจ้านำทางไปโดยเครื่องบิน บอกว่าพระโพธิสัตว์สัง เมื่อไปแล้วก็ทำพิธีสิริมงคล

แก่สถานที่ และยังให้หญิงชาวบ้านคนหนึ่งซื้อสาติมารับขันธ
ธรรมสาติเคยทรงองค์ปรีกษาชาวบ้าน แต่ไม่เคยพูด หลังจากที่ได้รับ
ขันธแล้วก็ลงทรง ร้องไห้โฮ พร้อมกับตบโຕະอย่างคับอกคับใจ
ลักพักหนึ่งแล้วค่อยๆ สงบลง

ข้าพเจ้าก็ถามว่าร้องไห้ทำไม เขาบอกว่ากลัวใจ ข้าพเจ้า
ถามต่อว่ากลัวใจเรื่องอะไร เขาก็ตอบว่าเรื่องกรรมการ ข้าพเจ้าตอบ
ว่าเรื่องนี้ช่วยไม่ได้ เพราะว่าไม่รู้เรื่อง ท่านชื่ออะไร เขาบอกว่า ปู่เทพ
อยู่ที่นั่นมาพันกว่าปีแล้ว ปู่อยู่ที่มืด ข้าพเจ้าบอกว่า จะตั้งศาลที่บูชา
ให้ท่านดีไหม ปู่บอกว่าตามใจ ก็ให้ปู่พาไปเลือกที่ตั้งและสั่งให้คุณ
สุรชัย วันรุ่งขึ้นข้ามไปฝั่งสุราษฎร์ธานี หาซื้อศาลสำเร็จมาตั้งให้ปู่
และทำโຕະบูชา ปู่เลือกวันตั้งเป็นวันพฤหัสบดี และไหว้ขนมล้ม
ข้าพเจ้าก็ให้ช่างสุรชัยเป็นธุระจัดการต่อไป

หลังจากนั้น 3 ปี เก๋งพระโพธิสัตว์กวนอิมก็สร้างเสร็จ และ
พระโพธิสัตว์กวนอิมก็สร้างเสร็จ และหาฤกษ์อัญเชิญพระโพธิสัตว์
กวนอิมขึ้นประดิษฐานในตำหนัก ซึ่งตรงกับวันของจีน เดือน 8
ขึ้น 15 ค่ำ วันไหว้พระจันทร์ ทุกคนแต่งชุดขาวไปรับพระโพธิสัตว์
จากศาลเอนกประสงค์บุญประสิทธิ์ขึ้นรถ ใช้แพรสีชมพูพันพระโสภี
(เอว) จากนั้นทุกคนต่างจับผ้าแพรเดินเป็นขบวนชาวเขียวดมารถ
ขึ้นเนินเขา แล้วช่วยกันยกขึ้นประทับบนฐานบัว หลังจากทำพิธีไหว้
เสร็จก็เย็น เลยพากันนั่งพักผ่อนหย่อนใจ ทอดสายตาชมบรรยากาศ
ทางทะเลที่มีแสงไฟจากเรือประมงส่องสะท้อนกับผิวน้ำระยิบระยับ
ตา ในขณะที่เดียวกันก็มองเห็นท้องฟ้ามีทางช้างเผือกสีเงินเกิดขึ้น

ทางช้างเผือกนั้นเกิดขึ้นจากทิศตะวันออกจรดทิศตะวันตกที่ปลายทางช้างเผือกมีแสงสีรุ้งค่อยๆ ขยายออกเป็นวงกลม 5

สี ทันใดนั้นก็เห็นทางตะวันออกมีสีทองเรืองรองพุ่งขึ้นมา เห็นเป็นรูปพระจันทร์ดวงใหญ่ และมีนกตัวหนึ่งบินวน 3 รอบ ทุกคนต่างตกตะลึงกับภาพที่ได้เห็น และรู้สึกภูมิใจที่เกิดมาครั้งหนึ่งได้สัมผัสกับความงดงาม อีกทั้งยังมีศรัทธาที่บังเกิดขึ้นจากอิทธิฤทธิ์ของพระโพธิสัตว์กวนอิมแสดงให้เห็น นอกจากเรื่องนี้แล้ว ในวันที่ตั้งเสาฟ้าดิน ก็มีสิ่งแปลกหรืออาจจะเรียกว่า มหัศจรรย์อีกเรื่องก็ได้คือ เห็นว่าบนท้องฟ้ามีเมฆสีขาวต่อกันเป็นตัวหงษ์ขนาดใหญ่ ดูเหมือนมีชีวิตโบยบินผ่านท้องฟ้าสีคราม เรื่องที่เกิดขึ้นมานี้จะมีคนเป็นจำนวนมากรู้เห็นเป็นพยานทุกครั้ง และก็พูดร่ำลือกันไป ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสงสัยว่า เป็นความศักดิ์สิทธิ์ที่เกิดจากองค์พระโพธิสัตว์ หรือสถานที่ ?...

วันหนึ่งรุ่งสาง ข้าพเจ้าปลุกลูกสาว เพราะกลัวว่าเราจะไปทำงานสาย ลูกสาวตื่นขึ้นมาแล้วบอกว่าข้าพเจ้าว่า แม่ไม่นำมาปลุกเลย กำลังฝันถึงพระโพธิสัตว์กวนอิมอยู่ จึงเล่าเรื่องความฝันให้ข้าพเจ้าฟังว่า เราแม่ลูกนั่งอยู่หัวเรือ ในเรื่อนั้นมีคนจำนวนมากล่องอยู่กลางทะเลกว้าง น้ำใสมาก จนทำให้เห็นว่าได้ท้องทะเลมีวัตถุโบราณเต็มไปหมด ลูกหันมาจะบอกถึงความล้ำค่าของวัตถุโบราณก็มองเห็นว่าบนท้องฟ้ามีพระโพธิสัตว์กวนอิมกำลังยิ้มให้ มีพระหัตถ์ครั้งที่หนึ่งทั้งองค์ นวลผ่องเหมือนดวงจันทร์ ลูกยังอีกว่า พระโพธิสัตว์ที่ลูกเห็นเป็นแบบโบราณคดี แล้วลูกสาวก็แต่งตัวไปทำงาน

พอตอนเที่ยงลูกสาวโทร.มาบอกว่าได้หนังสือเหมือนพระโพธิสัตว์ในฝันแล้ว คินนี้จะเอามาให้แม่ดู เมื่อข้าพเจ้าได้ดูภาพในหนังสือนั้นแล้ว ก็เข้าใจว่า สถานที่ตั้งแห่งนี้ เกาะนี้ รวมทั้งทะเลนี้ ท่านอยู่มาตลอดกว่าพันปีแล้ว ข้าพเจ้าเคยขอร้องใจว่า สมัยศรีวิชัย

เป็นยุคใดในประวัติศาสตร์ ต่อมาก็เห็นภาพจากหนังสือพิมพ์ฉบับ
หนึ่ง อธิบายให้เข้าใจดังนี้

โพธิสัตว์ศรีวิชัย

“ทุกครั้งที่เห็นภาพ หรือได้ไปเห็นองค์จริงพระโพธิสัตว์
อวโลกิเตศวร ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จินตนาการก็จะเจิดจรัส
ขึ้นทันที แต่กลิ่นอายศรีวิชัยยังมีร่องรอยของอินเดีย หรือชาว ปะปน
เข้มข้น บางคนอาจไม่สนิทใจว่าเป็นศิลปะแบบหนึ่งของไทย ไม่ใช่
ไทยแท้ ดันกำเนิดศรีวิชัยมหาอาณาจักรทะเลใต้อยู่ไหนกันแน่ ถก
เถียงกันมานาน บางท่านว่าอยู่ที่ไชยา เมืองสุราษฎร์ธานี นคร-
ศรีธรรมราช บางท่านก็แน่ใจว่าอยู่ชวา จากหลักฐานมหาเจดีย์บุโร-
พุทโร

อ่านแบบไม่เอาเรื่องก็เก็บความได้ว่า ความเจริญของ
ศรีวิชัย เกิดจากการเป็นเจ้าของแผ่นดิน ที่มีช่องแคบมะละกา
เหมือนประตูเชื่อมระหว่างซีกโลกตะวันตก ยุโรป อาหรับ อินเดีย
กับซีกโลกตะวันออก ญวน จีน เกาหลี ญี่ปุ่น

เริ่มจากมีคนประพาศดินเป็นโจรสลัด ปล้นเรือสินค้าสอง
ซีกโลกที่ผ่านช่องแคบ แล้วก็มีวิวัฒนาการเป็นบ้านเมืองที่มีเจ้าครอบ
ครอง เรียกเรือค้าผ่านทางในแบบภาษี...ภาษีสักครึ่งของมูลค่าสินค้า
ทำให้เจ้าของอาณาจักรร่ำรวย และยิ่งใหญ่มียศก่องเป็นกษัตริย์
(ย่อมา)

โจรสลัดไม่มีแต่เสียภาษีแพง เรือกำปั่นหรือเรือสำเภาพ่อค้า
ก็หาทางเลี่ยงหลุดรอดไปได้ไม่ใช่น้อยๆ ประวัติศาสตร์ช่วงหนึ่งของ
ศรีวิชัยเขียนไว้ว่า มีการทำझेเหล็กปิดกันช่องแคบมะละกาเอาไว้
โช่นนั้นหย่อนให้เรือผ่านได้ก็เมื่อจ่ายภาษีแล้ว พ่อค้าที่เดินเรือเก่งๆ

ก็เบนหัวเรือหนีไปใช้ช่องแคบขุนคา ระหว่างเกาะชวากับเกาะ
สุมาตราระยะทางไกลหน่อย แต่ถ้าผ่านโดยไม่ต้องเสียภาษีก็คุ้ม

จำนวนภาษีที่ลดลงนี้กระมัง สมัยพระวิญญูราช กษัตริย์
ศรีวิชัย พ.ศ.1290 ถึง 1325 ประวัติศาสตร์บันทึกว่า เริ่มการก่อ
สร้างมหาเจดีย์บุโรพุทโธ บุโรพุทโธงามตระหง่านปานขุนเขา ผ่าน
รัชกาลพระอินทร์ (ธรณินทร์) ไปสำเร็จเสร็จสิ้นในรัชกาลพระ
สมโรตวงศ์ พ.ศ.1333-1378 ประวัติศาสตร์ไม่เขียนถึงช่องแคบขุนคา
ด้านเก็บภาษีการค้าช่องแคบที่สอง แต่บุโรพุทโธที่ยืนตระหง่านก็
ยืนยงได้ยิ่งกว่าโบสถ์รับเงิน

กษัตริย์ศรีวิชัยสามรัชกาลนี้แหละ ที่แสดงให้เห็นว่าศูนย์
อำนาจศรีวิชัย ช่วงนั้นย้ายไปอยู่ที่ชวา สร้างบุโรพุทโธเสร็จ พระเจ้า
สมโรตวงศ์ ก็ส่งโอรสนามว่าพาลบุตร ไปครองสุวรรณทวีป ซึ่งหมาย
ถึงเมืองไชยา จึงแสดงว่าไชยาขณะนั้นมีฐานะเป็นเมืองลูกหลวง แล้ว
ฐานะไชยาก่อนหน้านั้นเล่าเป็นอะไร เป็นศูนย์อำนาจที่กษัตริย์ คือพระ
วิญญูราช ปกครองอยู่หรือไม่ ธรรมทาสพานิชน้องชายท่านอาจารย์
พุทธทาส แห่งสวนโมกข์ไชยา ค้นคว้าและเขียนไว้ว่า พระวิญญูราช
เป็นกษัตริย์รัชกาลที่ 3 ระหว่าง พ.ศ.1200-1325 ที่ท่านเรียกว่า
ยุคศรีโพธิ

ยุคศรีโพธิน่าสนใจมาก กษัตริย์องค์แรกชื่อว่า โหมโต องค์
ที่สองชื่อว่า พระอินทรวรเทวะ องค์นี้แหละที่ตำนานเรียกว่า
พระอินทร์ นอกจากสร้างพระบรมธาตุไชยาแล้ว ยังสร้างพระแก้ว-
มรกต และกษัตริย์รัชกาลที่ 3 ยุคศรีโพธิ องค์เดียว องค์แรกที่เริ่ม
สร้างบุโรพุทโธ ที่ชื่อพระวิญญูราชนั่นเอง ที่เขียนจารึกศรีวิชัย บันทึก
ถึงการสร้างพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร และพระโพธิสัตว์วัชรปาดิ

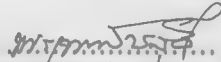
ที่เมืองไซยา...”

ทุกครั้งที่ข้าพเจ้านำคณะทัวร์ไปทำบุญ มักจะเจอปัญหาถามว่า ทุกคนพร้อมมื้อมบุญกันก่อสร้างแล้ว ถ้าต่อไปจะมาบำเพ็ญภาวนาจะต้องได้รับอนุญาตจากใคร ข้าพเจ้าตอบว่าทุกคนมาได้ทั้งนั้น และผู้ที่ไม่ได้บริจาคเงินก่อสร้างก็มาบำเพ็ญภาวนาได้เช่นกัน สถานที่นี้เป็นของส่วนรวม แต่ก็อดคิดไม่ได้ว่าควรจะให้ท่านเจ้าคุณพระเทพสารสุธี ประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรว่า ที่สร้างแก่งแห่งนี้ ท่านยกให้จริง ก็ให้ลูกชายทำจดหมายฉบับหนึ่ง เมื่อวันไหนเจอท่านก็จะให้ท่านช่วยลงนามเป็นลายลักษณ์อักษร พอลูกทำเสร็จแล้ว ก็ประจวบเหมาะที่ต้องพาคณะทัวร์ไป แล้วพอดีพบท่านเจ้าคุณในเรือเฟอร์รี่พอดี

พอปรึกษาเรื่องนี้กับท่าน ท่านก็เมตตาบอกว่าไม่เป็นไร ตอนนี้ยังเป็นสำนักสงฆ์อยู่ เอาไว้เป็นวัดก่อนจะทำหนังสือยกให้ วันนั้นท่านเตรียมจะไป และกลับเรือเฟอร์รี่วันเดียวกัน แต่เรือเฟอร์รี่กลับเสียกะทันหันกลับไม่ได้ ท่านอยู่ว่างๆ คิมนั้นก็เปิดประชุมประกาศยกที่ให้ และลงนามเป็นลายลักษณ์อักษรดังนี้...

คำประกาศเพื่อสาธารณชนพิงพราวน

คำประกาศนี้ มีไว้เพื่อเป็นสักขีพยานให้เป็นที่ยอมรับกันในภายภาคหน้าว่า เมื่อวันที่ 19 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2535 ได้มีการประชุมร่วมกันต่อหน้าพระพุทธรูป วัดป่าแสงธรรม เกาะพัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างคณะสงฆ์ โดยมีท่านเจ้าคุณพระเทพสารธมฺม เป็นประธาน นายชานี ชนอินทร์ ผู้ใหญ่น้ำดับบดเกาะพัง และพุทธศาสนิกชนจากกรุงเทพมหานคร และเกาะพัง จำนวนมาก ว่าวัดป่าแสงธรรมโดยท่านเจ้าคุณพระเทพสารธมฺม องค์ประธาน ผู้สร้างวัดป่าแสงธรรม และพระครู สัมมัตถิ์ นนทิโย เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน ได้แบ่งที่ของวัดบริเวณทางเนินเขาชันไป ให้ใช้ในการสร้างศาลเจ้าแม่กวนอิม โดยไม่ต้องเช่าหรือซื้อขายแต่อย่างใด แต่ให้มีสิทธิเช่าใช้กับทางวัดโดยทุกปีระการตลอดไป ในการก่อสร้างศาลเจ้าแม่กวนอิมนี้ มีนางมาลาวัลย์ ศรีวิทยานุรักษ์ เป็นผู้นำและดำเนินการต่างๆ จนแล้วเสร็จ โดยการบอกบุญ และนำผู้มีศรัทธาทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ มาร่วมกันสร้างตามศรัทธาและกำลัง เพื่อให้เป็นที่ทำบุญและบำเพ็ญกุศลภาวนา อันเป็นการเกื้อกูลและเจริญทางศาสนา สืบไป ทั้งนี้ ทางวัดและทางศาลเจ้า จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันตลอดไป

ลงชื่อ ... ในนามของวัดป่าแสงธรรม
(พระเทพสารธมฺม - เจ้าอาวาสวัดธรรมบูชา)

ลงชื่อ ... ผู้ดำเนินการก่อสร้าง
(นางมาลาวัลย์ ศรีวิทยานุรักษ์)

ลงชื่อ ..พระ.ธ.ด. พุทฺธิโก. พยาน
(เจ้าอาวาสวัดป่าแสงธรรม)

ลงชื่อ ... พยาน
(นายชานี ชนอินทร์ - ผู้ใหญ่บ้าน)

ลงชื่อ ... พยาน
(พระโมคคัลโล ชนินฺทโร - ผู้ประสานงาน)

ลงชื่อ ... พยาน
(นายสุรชัย จันทร์ศิริพงษ์...)

แปลกมากที่จดหมายได้ร่างมาก่อนที่กรุงเทพฯ แต่ข้อความในจดหมายตรงตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภายหลัง นับว่าเป็นเรื่องมหัศจรรย์อีกเรื่องหนึ่ง เหมือนเป็นความประสงค์ของพระโพธิสัตว์กวนอิม

วันที่ 11/3/2538 วันที่ประกอบพิธีเปิดแก่งพระโพธิสัตว์กวนอิม ข้าพเจ้าจัดรถบัสนำไป 9 คัน ส่วนเพื่อนจัดนำไปทางรถไฟและเครื่องบิน ก่อนวันเดินทาง 2-3 วัน มีชายชาวจีนวัยกลางคนได้ทามเทียนในใหญ่มากมาถึง 2 ต้น บอกว่าจะฝากไปกับรถบัสที่จะไปงานพิธีเปิดแก่งที่เกาะพะงัน ข้าพเจ้าก็รับไว้ ภายหลังมีคนเล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า แต่เดิมชายคนนี้อยู่ที่เมืองจีน และถูกทหารจีนคอมมิวนิสต์จับไปทรมานเกือบเอาชีวิตไม่รอด สุดท้ายพระโพธิสัตว์กวนอิมช่วยให้รอดตาย (ผู้เล่าไม่รู้รายละเอียด) รู้แต่ว่ามาเมืองไทยหาพระโพธิสัตว์ที่ช่วยเหลือ

ต้องมีแก่ง 8 เหลี่ยม ตั้งอยู่ที่ที่มีทะเล และภูเขา เขามาหา 40 กว่าปี ไม่เจอ จนกระทั่งได้ยื่นข่าวว่าจะมีการเปิดแก่งพระโพธิสัตว์กวนอิมแห่งหนึ่งที่เกาะพะงัน รายละเอียดตรงกับที่ชายจีนผู้นี้ค้นหามานาน จึงรีบนำเทียนมาฝากและเตรียมเดินทางไปด้วยกัน เมื่อไปถึงแก่งเขาก็ถูกเขา เอาหัวโขกกับพื้นเสียงดังๆ และช่วยงานอย่างสุดความสามารถ คินนั้นเขาอยู่หน้าแก่ง มองไปที่ทะเล จำคำกลอนที่พระโพธิสัตว์ให้ไว้ 2 ประโยค ประโยคแรกลืมไปแล้ว แต่ประโยคที่ 2 อ่านเป็นภาษาจีนว่า “บ่วงลี้เหม่งเต็งเจียวไผท้อ” แปลว่า แสงไฟจากหมื่นลี้สะท้อนกลับมา (ผู้ถ้วนัน) ที่พระโพธิสัตว์ประทับเขาดันดันใจมากับสิ่งที่เขาพบเห็น

ก็หมายความว่า “พระโพธิสัตว์กวนอิมที่นี้” ไปโปรดชาย

ชาวจีนผู้นี้เมื่อ 40 ปีก่อน และก่อนที่จะสร้างกังหันอีกด้วย”

ต่อมาก็มีเรื่องราวมหัศจรรย์อีกเรื่องหนึ่งคล้ายๆ กัน มีผู้หญิงคนหนึ่งมากับคณะเรา เธอบอกว่าเคยฝันมาเมื่อ 7 ปีก่อนแล้ว ฝันว่าเดิมทีเป็นที่บริเวณเนินเขา ในฝันเห็นพระโพธิสัตว์กวนอิม แต่งชุดขาวเดินจงเด็กผู้หญิงมา เธอเห็นเด็กคนนั้นน่ารักมาก เลววอนขอกับท่าน และท่านก็เมตตาให้เธอไม่ได้แต่งงาน แต่น้องสาวแต่งงานตั้งนานไม่มีลูก ก็เลยได้ลูกและลูกของน้องสาวเธอก็มีหน้าตาเหมือนกับเด็กที่พระแม่กวนอิมประทานให้เธอมานั่นเอง ตอนนั้นเด็กผู้หญิงคนนั้นอายุ 7 ขวบ แต่เก่งเจ้าแม่เพิ่งสร้างมาได้เพียง 8 ปี ก็เป็นสิ่งที่แปลกประหลาดมาก

ตอนที่ข้าพเจ้าจะนำคณะทัวร์ไปสักการะพระโพธิสัตว์กวนอิมบนเกาะพะงันนั้น จะใช้รถปรับอากาศจากกรุงเทพฯ ไปถึงสุราษฎร์ธานี ตลอดทางข้าพเจ้าคอยห่วงว่าโซเฟอร์จะหลับใน ห่วงแม้กระทั่งรถสวนมา และการแซงรถคันหน้า ทุกๆ ครั้งเลี้ยวก็เหมือนมาก มีอยู่ครั้งหนึ่งพาชาวคณะไปเพียงหนึ่งคันรถ มีผู้หญิงคนหนึ่งทรงเหมือนโพธิสัตว์พันมือพันตา แสดงลีลาสักพักหนึ่งก็ออกทรง หญิงคนนั้นบอกว่าพระโพธิสัตว์มาสื่อสารจิตตนให้มาบอกว่าไม่ต้องห่วงเรื่องรถ เบื้องบนจัดการจราจรให้แล้วปลอดภัย และบนรถนี้ก็มีหลวงปู่กับกุมารตามมาด้วย พอบางครั้งสังเกตดูก็มีเสียงหัวเราะของเด็กจริงๆ บนรถ

ต่อมากำพาเจ้าเปลี่ยนมานำทัวร์ไปทางรถไฟแบบแอร์นอนไปกลับ มีผู้หญิงสูงอายุคนหนึ่งบอกว่า เมื่อคืนมีเทพมาเข้าฝัน และบอกว่าผู้ที่มาต้องมีรายชื่อถึงมาได้ อีกคนหนึ่งเห็นพระโพธิสัตว์เปลี่ยน 3 สีให้ดู สีชมพู สีหยก และสีขาว เขาว่าใสและผุดผ่องงาม

มาก คุณเง็กเอ็ง แซ่โง้ว มีเรื่องคาใจไม่รู้ว่าจะแก้ไขอย่างไรดี เลยมา
สักการะพระโพธิสัตว์กวนอิม แล้วคืนหนึ่งได้ยินเสียงที่หัวเตียงบอก
ว่า ไปพิมพ์หนังสือสวดมนต์แล้วทุกอย่างจะดีขึ้น เขาดีใจมากและ
เชื่อว่า พระโพธิสัตว์กวนอิมต้องมาสั่งอย่างแน่นอน เพราะเสียงนั้น
ไพเราะเหมือนระฆัง ยังวนเวียนอยู่หลายวัน ยังไม่อาจหาย

มีผู้หญิงคนหนึ่งทำบุญปูนทรายก่อสร้าง 500 บาท ข้าพเจ้า
ก็บอกว่า ถ้าหนึ่งพันจะได้พระโพธิสัตว์องค์เล็ก 1 องค์ และสัก
ชื่อหินอ่อนให้ ผู้หญิงคนนั้นบอกว่าไม่เป็นไร การทำบุญไม่จำเป็นต้อง
สลักชื่อ วันรุ่งขึ้นมาเดิมอีก 500 บอกว่า เมื่อคืนฝันถึงพระ
โพธิสัตว์กวนอิมครั้งองค์ ตัวเองรีบไปคุกเข่าถอดท่อน แต่มองจาก
พระโสภี (เอว) ขึ้นไปเหมือนมีเมฆหมอกบดบังมองไม่เห็นพระ
พักตร์เลย จึงรีบมาทำให้สมบูรณ์ทั้งองค์

อีกคนหนึ่งชื่อ หน้อยเฮียะ ไปนมัสการพระโพธิสัตว์แล้ว
ทำบุญลงชื่อแม่ของเขา พอกลับมาก็มีโทรศัพท์จากแม่บอกว่า ลูก
ไปทำบุญให้แม่ที่ไหนหรือเปล่า ลูกสาวก็ถามแม่ไปว่าทำไมแม่รู้ แม่
ก็เล่าว่า เมื่อคืนฝันไปเดินเที่ยวที่ภูเขาแห่งหนึ่ง วิวทัศนียภาพงดงาม
มาก และมีก้อนหินเต็มไปด้วยสีทอง พอเดินเข้าไปใกล้ๆ พบเห็นว่า
มีชื่อตัวเองติดอยู่ด้วย พอได้เห็นพระสงฆ์รูปหนึ่งเดินมา จึงถามท่าน
ว่า ทำไมชื่อฉันมาติดอยู่ที่นี่ พระสงฆ์ก็บอกว่า ลูกสาวคนที่สองมา
ทำบุญสร้างแท่นพระโพธิสัตว์กวนอิม แม่จึงรีบโทร.มาถามลูกว่าเป็น
ความจริงหรือเปล่า ลูกสาวบอกว่า เป็นความจริง และดีใจมากที่แม่
ได้เที่ยวไปในฝัน ตอนนี้แม่ของเธออายุ 80 กว่าแล้ว

มีพี่น้องอยู่คู่หนึ่ง พี่สาวเป็นคนชอบท่องเที่ยวทำบุญ แต่
น้องสาวไม่เคยไปไหนเลย เพราะเจ็บหัวเข่าและเป็นห่วงในเรื่อง

อื่นๆ สารพัด ถึงกระนั้นเมื่อที่สาวจะไปไหนก็มักจะชักชวนน้องสาว
ทุกครั้ง แต่ก็ได้รับการปฏิเสธมาโดยตลอด ครั้งนี้ที่สาวจะไปเกาะ
พะงันก็ชวนน้องอีก แต่คราวนี้น้องตอบรับจะไปด้วย ที่สาวแปลกใจ
มาก ต้องถามว่าทำไมครั้งนี้จึงตัดสินใจไปด้วย น้องสาวก็เล่าว่า เมื่อ
กินก่อนสิ้นเห็นสาวงามคนหนึ่ง มาชักชวนเอาเงินไปฝากธนาคาร
น้องถามว่าธนาคารอะไร หญิงงามชี้ขึ้นไปบนฟ้าแล้วพูดว่าธนาคาร
เบื่องบนใจละ ทันใดนั้นหญิงงามก็ตรงเข้ามาใช้ปากบ้วนอะไรบางอย่างลงในคอ รู้สึกว่าเหมือนของลื่นๆ กำลังไหลลงไปในลำคอ พอ
ตื่นขึ้นมารู้สึกว่าหัวเข่าไม่เจ็บ ด้วยความดีใจและมั่นใจว่า ต้องเป็น
พระโพธิสัตว์กวนอิมมาโปรดแน่ๆ จึงตอบรับทันทีที่ที่สาวมาชวนไป
ทำบุญกับพระโพธิสัตว์กวนอิม

เรื่องราวความเป็นมา และอิทธิปาฏิหาริย์ที่ข้าพเจ้าได้กล่าว
มาข้างต้นทั้งหมดนี้เป็นเรื่องจริง และเกิดขึ้นจริงๆ กับบุคคลต่างๆ
ที่เดินทางไปนมัสการพระโพธิสัตว์กวนอิม ที่เกาะพะงัน รวมถึง
ประสบการณ์ของตัวข้าพเจ้าเองด้วย จึงทำให้ทราบว่าพระโพธิสัตว์
กวนอิม ที่เกาะพะงันแห่งนี้มีความศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนัก

หากผู้ใดประสงค์ที่จะไปนมัสการพระโพธิสัตว์กวนอิม
และสิ่งศักดิ์สิทธิ์บนเกาะพะงัน ก็ตามเส้นทางรถไฟขบวนที่ 85
ออกจากกรุงเทพฯ เวลา 19.15 น. ถึงสถานีพุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี
ประมาณ 8 โมงเช้า บริษัทส่งเสริม จะมีรถรับไปส่งท่าเรือขนอม
ลงเรือเฟอร์รี่ที่นั่น เรือจะออกประมาณ 10.00 น. แวะที่เกาะสมุยครึ่ง
ชั่วโมง และเดินทางต่อไปจนถึงเกาะพะงัน ประมาณ 12.00 น.

พอขึ้นเรือทำท้องศาลาที่เกาะพะงันแล้ว จะมีรถสองแถว
มารับส่งไปยังแก่งเจ้าแม่กวนอิม ส่วนท่านผู้ใดสนใจจะร่วมเดินทาง

ไปกับคณะของมอลาวัลย์ ติดต่อได้ที่โทรศัพท์หมายเลข (02)
2140241 และ (02) 2152116 ได้ทุกเวลา

การจัดทัวร์ไปนมัสการพระโพธิสัตว์นี้จะมีขึ้นปีละ 4 ครั้ง
รายการมีดังต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 ตรงกับวันจีน (ชิวอิก)

ครั้งที่ 2 ตรงกับวันที่ 17 ของจีน เดือน 2

ครั้งที่ 3 ตรงกับวันที่ 17 เดือน 6 ของจีน

ครั้งที่ 4 ตรงกับวันที่ 18 เดือน 9 ของจีน

แก่งพระโพธิศัคว์กวนอิม (๔๒) อ. เกาะพะงัน จ. สุราษฎร์ธานี

บทสรรเสริญพระคุณ “นำโม กวนสี่อิม ผ่อสัก”

นำโมไต่ซื่อ ไต่ปุย กัวไคว่ กิวหลัง กวงไต่เหล่งก้า กวนสี่-
อิมผ่อสัก (กราบ) นำโมไต่ซื่อ ไต่ปุย กัวไคว่ กิวหลัง กวงไต่เหล่ง-
ก้า กวนสี่อิมผ่อสัก (กราบ) นำโมไต่ซื่อ ไต่ปุย กัวไคว่ กิวหลัง
กวงไต่เหล่งก้า กวนสี่อิมผ่อสัก (กราบ)

นำโมฮุก นำโมหวบ นำโมเจ้ง นำโมกัวไคว่ กิวหลัง กวน-
สี่อิมผ่อสัก ตั้งจิต ออม เกียลือชวคตอ เกียลือชวคตอ เกียลือ-
ชวคตอ หล่อเกียชวคตอ หล่อเกียชวคตอ ซาผ่อออ เทียงหล่อซึง
ตีหล่อซึง นั้งหลี่หลั่ง หลั่งหลี่ซึง เจ็กเฉียกใจ เอียงห่วยอยู่ดั่ง นำมอ
หม่อ ออ ปวกเขีย ปอหล่อบัก (กราบ)

ผลานิสงฆ์ของการสวดมหากรุณารารณีสสูตร

1. มีความสุขความเจริญ
2. ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ
3. มีอายุยืนยาว
4. อุดมด้วยสมบัติพัสถาน
5. ตัดวิบากกรรมทั้งในอดีตและปัจจุบัน
6. ปราศจากอุปสรรคนานาประการ
7. เป็นการเสริมสร้างบารมี
8. เต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม
9. แคล้วคลาดจากอันตรายต่างๆ
10. เมื่อสิ้นอายุขัย จะได้เฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้า ณ แคนสุขาวดี

พระคาถาชินบัญชร

สมเด็จพระพุทธอาจารย์ (โต พรหมรังสี)

ตั้งนะโม ๓ จบ

ปุตตะกาโมละเภปุตตัง ระนะกาโมสะเภระนัง
อิตฺติกาเยกาเยณฺญาเย เทวานังปิยะตังสุตตะวา
อิติปิโสภะคะวา ะมะราชาโน ท้าวเวสสุวรรณโณ
มรณังสุขัง อะระหังสุขะโต นะโมพุทฺธายะ

๑. ขะยาสะนาคะตา พุทฺธา เขตตะวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะกัง ระสัง เข ปิวิงสุ นระสะภา.
๒. ตัมหังคะราทะโย พุทฺธา อัญฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติญฺฐิโต มัยหัง มัตตะเก เต มุนิสสะรา.
๓. สีเส ปะติญฺฐิโต มัยหัง พุทฺโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติญฺฐิโต มัยหัง อูเร สัพพะกุณากะโร.
๔. หะทะเข เม อะนุรุทฺโธ สารีปุตโต จะ ทักขิณเ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิং โมคคัลลาโน จะ วามะเก.
๕. ทักขิณเ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหูโล
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุกาสุง วามะโสตะเก.
๖. เกสันทะ ปิฏฐิภาคัสมิং สุริโย วะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปโน โสภิต มุนิปุณฺณะโว.
๗. กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วาตะเนนิจัง ปะติญฺฐาสี กุณากะโร.
๘. ปุณฺโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาติ นันทะสีวะลี
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะลาเภ ตีละกา มะมะ.

๘.	เสตาสีติ มหาเถรา	วิจิตา ชินะสาวะกา
	เอเตสีติ มหาเถรา	จิตะวันโต ชีโนระสา
	หะลันตา สีละเต เชนะ	อังกะมังเกตุ สัมมิจิตา.
๑๐.	ระตะนัง ปุระโค อาสี	ทักษิณ เมตตะะสุตตะกัง
	ระชัคกัง ปิงคะโต อาสี	วาเม อังกุลิมาละกัง.
๑๑.	ขันธะโมระปะริตคฺญจะ	อาฏานาฎิยะสุตตะกัง
	อากาเส ฉะทะนัง อาสี	เสตา ปาการะสัณฐิตา.
๑๒.	ชินนานา วัระระสังยุตฺตา	สัตตะปะการะลังกะตา
	วาตะปะิตตาหิสังยุตฺตา	พาหิรัชฌัตตุปะททะวา.
๑๓.	อะเสตา วินะยัง ษันตุ	อะนันตะชินะเตชะสา
	วะสะโต เม สะกิงเจนะ	สะทา สัมพุททะปะญุชะเร.
๑๔.	ชินะปะญุชะระมัชฌิมหิ	วิหะรันตัง มิตีตะเล
	สะทา ปาเลน ตู มัง สัพเพ เต มหาปุริสาสะภา.	
๑๕.	อิเจวะมันโต	สุกฺกโต สุรักโข
	ชินานุภาเวนะ	จิตุปัททะโว
	ธัมมานุภาเวนะ	จิตาริสังโฆ
	สังฆานุภาเวนะ	จิตันตะราโย
	สัทธัมมานุภาวะปะลิตโต	ชินะปะญุชะเรติ.

卐 卐 卐

เท่งพระโพธิสัตว์กวนอิม (๔๖) อ. เกาะพะงัน จ. สุราษฎร์ธานี

เทวพระโพธิสัตว์กวนอิม (๔๗) ข. เกาะพะงัน จ.สุราษฎร์ธานี

พิมพ์ถวายโดย

คุณศิริพร พิพิธรังษี	คุณศรสิทธิ์ พิพิธรังษี
คุณสจ๊วต จินดาน้อม	คุณไพชยนต์ จินดาน้อม
คุณไพศาล จินดาน้อม	คุณนวลจันทร์ จินดาน้อม
ร้านประสิทธิ์ศิลป์ ระยอง	สมเกียรติอรัก

พิมพ์ที่ สำนักพิมพ์บงกช ๑๕๖/๗๓ อ.เพชรเกษม แขวงวัดท่าพระ
เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

☎ ๐๕-๓๐๔๒, ๐๕๓-๓๓๖๕ FAX. ๐๖๘-๒๕๓๐

耀彩應是觀音臨勝

